

12.03 – 17.05 2015 NÖÖRUS KUI ELUSTIIL YOUTH MODE

Helmi Arrak Krzysztof Ragiński
Egle Budvytytė Kunstnike kollektiiv
Democrazia Pablo España & Iván López
Eike Enlik Minna Hint Miguel P. Laryes
Ada Karczmarczyk Mari-Leen Kiipli Kiwa
Maarel Kurismaa Kulla Laas Mihkel
Marinuu Johanna Mudist Art Nõukas
Jüri Diaver Ats Darve Bruno Peinado
Anastassia Šarõmova Aan Tenner
Timo Toets Leonardo Ulian Mari Volens
Kristina Õllek

Käesolev väljaanne saadab näitust “Noorus kui elustiil”, mis toimub Tartu Kunstimuseumis (Raekoja plats 18, Tartu) 12.03.–17.05.2015.

Kunstnikud: Helmi Arrak, Krzysztof Bagiński, Eglė Budvytytė, kunstnike rühmitus Democracia, Eike Eplik, Minna Hint, Miguel B. Jaques, Ada Karczmarczyk, Mari-Leen Kiipli, Kiwa, Kaarel Kurismaa, Kulla Laas, Mihkel Maripuu, Johanna Mudist, Art Nõukas, Jüri Ojaver, Ats Parve, Bruno Peinado, Anastassia Šarõmova, Aap Tepper, Timo Toots, Leonardo Ulian, Mari Volens, Kristina Õllek

Direktor: Rael Artel

Kuraatorid: Marika Agu, Nele Ambos, Hanna-Liis Kont, Julia Polujanenkova

Näituse ja kataloogi kujundaja: Mariana Hint

Tekstide autorid: Marika Agu (MA), Nele Ambos, Rael Artel, Hanna-Liis Kont (H-LK), Julia Polujanenkova (JP)

Kataloogi toimetajad: Marika Agu, Nele Ambos, Hanna-Liis Kont
Keeletoimetaja: Dana Karjatse

Tõlkijad: Kelli Põldsalu, Karl Erik Saks

Tehniline toimkond: Maire Kägo, Siim Lillo, Kristjan Nagla, Andre Visnapuu

Haridusprogramm: Kristel Sibul, Anastassia Šarõmova, UVKE
Kommunikatsioon: Hanna-Liis Kont, Julia Polujanenkova, Karin Sepp
Näituse korraldajad tänavad: Regina Grigorjeva, Viktor Karabut, Reigo Kuivjõgi, Jaanika Kuznetsova, galerii Loevenbruck (Pariis), Kelli Põldsalu, Tartu Ülikooli muuseum

Toetajad: AS Datel, DSV Transport AS, JCDecaux Grupp, Eesti Kultuurkapital, OÜ Polven

Trükk: Greif

Tiraaž: 500

www.tartmus.ee

ISBN 978-9949-9517-3-4

© Tartu Kunstimuseum 2015

This issue accompanies the exhibition Youth Mode that is held in Tartu Art Museum (Raekoja plats 18, Tartu), from March 12th to May 17th 2015.

Artists: Helmi Arrak, Krzysztof Bagiński, Eglė Budvytytė, artist collective Democracia, Eike Eplik, Minna Hint, Miguel B. Jaques, Ada Karczmarczyk, Mari-Leen Kiipli, Kiwa, Kaarel Kurismaa, Kulla Laas, Mihkel Maripuu, Johanna Mudist, Art Nõukas, Jüri Ojaver, Ats Parve, Bruno Peinado, Anastassia Šarõmova, Aap Tepper, Timo Toots, Leonardo Ulian, Mari Volens, Kristina Õllek

Director: Rael Artel

Curators: Marika Agu, Nele Ambos, Hanna-Liis Kont, Julia Polujanenkova

Graphic designer for the exhibition and catalogue: Mariana Hint

Text authors: Marika Agu (MA), Nele Ambos, Rael Artel, Hanna-Liis Kont (H-LK), Julia Polujanenkova (JP)

Catalogue editors: Marika Agu, Nele Ambos, Hanna-Liis Kont
Language editor: Paul Emmet

Translators: Kelli Põldsalu, Karl Erik Saks

Technical team: Maire Kägo, Siim Lillo, Kristjan Nagla, Andre Visnapuu

Educational program: Kristel Sibul, Anastassia Šarõmova, UVKE
Communication: Hanna-Liis Kont, Julia Polujanenkova, Karin Sepp
Exhibit organisers would like to thank: Gallery Loevenbruck (Paris), Regina Grigorjeva, Viktor Karabut, Reigo Kuivjõgi, Jaanika Kuznetsova, Kelli Põldsalu, University of Tartu Museum

Supporters: Datel Ltd, DSV Global Transport and Logistics, Estonian Cultural Endowment, JCDecaux Group, LLC Polven

Print: Greif

No. of copies: 500

www.tartmus.ee

ISBN 978-9949-9517-3-4

© Tartu Art Museum 2015

JCDecaux

POLVENFOODS®

DSV

SAATEKS

Mul on suur hea meel juhatada sisse järjekordne rahvusvaheline kaasaegse kunsti projekt Tartu Kunstimuuseumis. Näitus “Noorus kui elustiil” sai alguse muuseumikollektiiviga hiljuti liitunud neljale töötajale tehtud ettepanekust kureerida muuseumi kahel korrusel iseisvalt näitus. Noortel kuraatoritel – Marika Agul, Nele Ambosel, Hanna-Liis Kondil ja Julia Polujanenkoval – olid näituse tegemiseks sisuliselt täiesti vabad käed. Muuseumi tingimusi oli kaks: näitus pidi sündima kollektiivse töö tulemusena ning tegemist pidi olema maailma parima näitusega, kõik ülejäänud jäi kuraatorite endi otsustada. “Noorus kui elustiil” on nüüd vaataja ees, nii nagu seisavad publiku ees oma valikutega muuseumi värsked töötajad. Selle näituse kaudu positsioneerivad nad end kunsti- ja muuseumimaastikul ning manifesteerivad oma maitset ja tõekspidamisi.

“Noorus kui elustiil” räägib nooreks olemise ja nooreks jäämise atribuutidest tänapäeva ühiskonnas. Viimastel aastakümnetel on maailm tohutult muutunud ning teisenenud on ka tõekspidamised, mille järgi inimesed elavad. Mitmesuunaline mobiilsus, pidev vahelduse vajadus, internet ja sotsiaalmeedia kui elukeskkond, progresseeruv tarbimine – need märksõnad kujundavad end praegu noorena defineeriva põlvkonna elulaadi. “Noorus kui elustiil” räägib Y-generatsioonist ja sellele omastest olemise viisidest, kuid lähemal vaatlusel ilmneb põlvkonnaülene elulaad, mida praktiseeritakse vaatamata bioloogilisele eale.

Näitus ja näitusega kaasnev kataloog kutsuvad vaatajat iseenda harjumusi ja tegevusi selles võtmes mõtestama. Teema on igatahes paljulubav ning muuseum on avatud nii põlvkondadevaheliseks kui ka -sisemiseks mõttevahetuseks.

Soovin tänada näituse kuraatoreid julge pealehakkamise ja tubli töö eest! Soovin tänada oma kolleege ning vabatahtlikke abi ja toetuse eest selle näituse valmimise! Soovin tänada kõiki rahastajaid ja sponsoreid usalduse eest!

Tere tulemast!
Rael Artel

FOREWORD

I am very pleased to introduce yet another international contemporary art project in Tartu Art Museum – this time titled *Youth Mode*. The exhibition began from a proposal to four museum employees that had recently joined the museum collective – Marika Agu, Nele Ambos, Hanna-Liis Kont, Julia Polujanenkova – to independently curate a two-floor exhibition at Tartmus. The young curators were given a free hand with setting up their own exhibition with just two conditions given by the museum: the exhibition had to be a result of a collective process and it had to be the best exhibition in the world. Everything else was up for them to decide. Both the exhibition *Youth Mode* with the made choices and its fresh curators are now facing the public. Through this exhibition they position themselves in the art and museum world and manifest their tastes and beliefs.

Youth Mode articulates the attributes of being young and staying young in a contemporary society. The world has vastly changed throughout the last decades and so too have the beliefs, based on which people live their lives. Multi-directional mobility, constant need for change, the Internet and social media as a life environment, progressive consumption – these notions form lifestyle of the generation that define themselves as young. *Youth Mode* portrays Generation Y and its characteristic tendencies, but upon closer inspection a supra-generational way of life emerges that is exercised regardless of biological age.

The exhibition and its catalogue invite the spectator to contemplate on their habits and actions in the *Youth Mode*. In any case the topic shows promise and the museum is open for discussions between and within generations.

I would like to thank the curators for their bold enthusiasm and great work! I would also like to thank my colleagues and the volunteers for making this exhibition possible! I thank all the contributors and sponsors for their trust!

Welcome!
Rael Artel

“NOORUS KUI ELUSTIIL”

Tartu Kunstimuseumi II ja III korrus.12.03.–17.05.2015

Näitus “Noorus kui elustiil” on ajendatud 2014. aastal elavnenud diskussioonist Eesti avalikkuses, mille käigus püüti defineerida ning mõista Y-generatsiooniks nimetatud põlvkonda, kes on sündinud aastatel 1980–2000. Müürileht ja *Sirp* pühendasid teemale erinumbri, Paides tõstatati teema Arvamusfestivalil, Ugalas lavastati teatrietendus, päevalehtedes juureldi noorte töökultuuri ja apoliitilisuse üle. Erinevad arvamusavaldused Y-generatsiooni kohta olid tihtilugu vastuolulised ning lähtusid eelkõige isiklikest hoiakutest. Seetõttu tundus naiivne ja ühtlasi ülekohtune omistada kindlaid omadusi inimestele, kes on sündinud alates 1980. aastast, kui tegelikult kirjeldati põlvkonnaülest elustiili, mis on tänapäevase ühiskonna tulem. Antud kontekstis ongi mõttekas rääkida noorusest kui elustiilist, mitte bioloogilisest eluetapist – noor saab olla ju alati, iga kell! See on suhestumisviis, mitte pelgalt teatud vaheetapp indiviidi elus.

Prantsuse filosoof Yves Michaud on kirjeldanud tänapäevast ühiskonda kui kohta, kus identiteet on asendunud kuvandiga, kunst disainiga, avalik ruum internetiga, õnn hedonismiga ja vastutus vabadusega. Võimalusterohke kaasaeg on toonud nihkeid senikehtinud väärtushinnangute ja enesemääratluste – enam ei saa rääkida täiskasvanuks saamisest ja täiskasvanu olemisest, mida on seostatud elutähistega nagu abielu, perekond ja kinnisvara. Need on asendunud teistsuguste eesmärkidega – edu väljendub üksikindiviidi elukvaliteedis, mis pole seotud kollektiive kujundavate normidega, vaid on täielikult emantsipeerunud rahvuskultuuri piiridest, tavadest ja kogukonnast. Elame ajastul, mida iseloomustab transnatsionaalsus ja multikultuursus. Üksikisiku elustiil lähtub tema kujutlusvõimest, mitte päritolu tõttu vaikimisi seatud kohustustest ja piirangutest.

Globaalmajanduslike ja tehnoloogiliste arengutega on elutempo kiirenenud, ajakasutus intensiivistunud, elukorralduses on valdav ASAP- ehk nii-kiiresti-kui-võimalik-režiim, lühiajalised eesmärgid, rööprapsimine, situatsioonipõhised taktikad ja pikaajaliste kohustuste vältimine. Informatsiooni üleküllus on tekitanud halastamatu konkurentsi inimeste tähelepanu pärast. Hetkes elamise ja päritolu mittevärtustamisega kaob üha enam võime traditsioone edasi kanda. Autentsuse asemel hinnatakse enam võimalust erinevaid

YOUTH MODE

Tartu Art Museum floors II & III.12.03.–17.05.2015

The exhibition Youth Mode is inspired by the 2014 discussions that arose in the Estonian media, in which people attempted to define and understand the people of the so-called Generation Y who were born between the years 1980–2000. The publications *Wader* (*Müürileht*) and *Sirp* dedicated an exclusive issue to the topic, the subject was raised at the Paide Festival of Opinion Culture, a play was staged at Ugala theatre, and in daily newspapers the work culture and the apolitical nature of Estonian youth was discussed. Different opinions regarding Generation Y were often contradictory and mainly based on personal beliefs. As a result, it seemed naïve and unjust to attribute certain qualities to the people born after 1980, when in fact a supra-generational lifestyle that is the result of modern society was described. That is why in the given context it is better to regard youth as a lifestyle and not a biological stage in life – after all, you can always be youthful at any given time! It is an attitude and not just an intermediate stage of an individual's life.

The French philosopher Yves Michaud has described the modern society as a place where identity has been replaced by image, art by design, public space by the Internet, happiness by hedonism, and responsibility by freedom. The modernity that is filled with options has brought with it shifts in our value judgements and self-determinations – we can no longer speak about becoming an adult and being a grown-up, notions that have been connected to milestones such as marriage, family and real estate. They have been replaced with different goals – success is expressed through an individual's quality of life, which is no longer connected to the norms that shape collectives, but which is completely emancipated from a nation's cultural borders, norms and communities. We live in an age that is characterised by transnationalism and multiculturalism. The lifestyle of an individual is based on their imagination and not the obligations and constraints that have been implicitly determined by their heritage.

As a result of developments in the global economy and technology the pace of life has quickened and time usage has become more intensive. In the ways of living, the ASAP or as-soon-as-possible lifestyle, short-term goals, unsteady pacing, situational tactics and evading long-term obligations have become dominant. The

ideid ja motiive vabalt miksida ja taaskasutada. Selles virvarris ei ole ühtki asja, millele saaks jäägilt pühenduda või vastanduda.

Näitus “Noorus kui elustiil” kirjeldab noorust kaasaegses ühiskonnas. Noorus on elukestev seisund, kus indiviid küsib endalt üha uuesti, kuidas peaks elama. Noorus on vabadus!

Näitusel eksponeeritud teosed lähtuvad noorust kui elustiili iseloomustavatest märksõnadest, nagu näiteks hedonism, vastutuse vältimine, identiteediotsingud, informatsiooni üleküllus, ASAP-režiim, miksimumikultuur, kosmopoliitsus. Lisaks neile mainitud märksõnadele on veel mitmeid, mis on näituse koostamise eri etappides aktuaalsust omanud.

Kataloog sisaldab kontseptuaalset sõnastikku, mis annab ülevaate näitusel eksponeeritud teoste mõttelistest suunistest. Mainitud märksõnad esinevad näitusel korduvalt. Teoseid saavad seinaj- ja kataloogitekstid tõstatavad küsimusi, mille toel mõtestada noorust tänapäeva ühiskonnas.

Näitusel osaleb üle 20 kunstniku nii Eestist kui ka mujalt maailmast: Helmi Arrak (Tartu), Krzysztof Bagiński (Varssavi), Eglė Budvytytė (Amsterdam), kunstnike kollektiiv Democracia (Pablo España ja Iván López, Madrid), Eike Eplik (Tartu), Minna Hint (Tallinn), Miguel B. Jaques (Évora), Ada Karczmarczyk (Varssavi), Mari-Leen Kiipli (Tallinn), Kiwa (Tartu), Kaarel Kurismaa (Tallinn), Kulla Laas (Tallinn), Mihkel Maripuu (Tallinn), Johanna Mudist (Tallinn), Art Nõukas (Tallinn), Jüri Ojaver (Tallinn), Ats Parve (Tallinn), Bruno Peinado (Douarnenez), Anastassia Šarõmova (Tallinn), Aap Tepper (Berliin), Timo Toots (Tartu), Leonardo Ulian (London), Mari Volens (Budapest) ja Kristina Õllek (Tallinn).

Näituse avamisel toimub Poola kunstniku Krzysztof Baginsky *performance*. Kõrvalprogrammi raames toimuvad II korruse suures saalis kontserdid, kus astuvad üles Eesti artistid, kelle looming taotleb žanriülest helikõla. Näitusega kaasneb ka haridusprogramm eri vanuses õpilastele ning kuraatorite giidituurid. Lisainfo: www.tartmus.ee.

Meeleolukat näitusekülastust!

Marika Agu, Nele Ambos, Hanna-Liis Kont, Julia Polujanenkova

overabundance of information has brought about a competition for attention. By living in here and now and the rejection of heritage, the ability to carry on tradition is faltering. Instead of authenticity the possibility to mix and balance different ideas and motives is being valued more and more. There is not a single thing in this clutter to which one could commit or oppose completely.

The exhibition Youth Mode characterises the youth of the modern society. Youth is a lifelong state where the individual asks themselves “how should I live?” over and over again. Youth is freedom!

The exhibited works are based on keywords that describe youth as a lifestyle, such as hedonism, the rejection of responsibility, the search for identity, the overabundance of information, the ASAP-regime, cosmopolitanism and the culture of mixing. In addition to these keywords, there are many others that have been topical throughout the exhibition’s preparation.

The catalogue includes a conceptual vocabulary that gives an overview of the notional guidelines behind the exhibited works. The texts accompanying the works raise questions that help understand the youth of modern society.

More than 20 artists from Estonia and abroad take part in the exhibition: Helmi Arrak (Tartu), Krzysztof Bagiński (Warsaw), Eglė Budvytytė (Amsterdam), the collective Democracia (Pablo España and Iván López, Madrid), Eike Eplik (Tartu), Minna Hint (Tallinn), Miguel B. Jaques (Évora), Ada Karczmarczyk (Warsaw), Mari-Leen Kiipli (Tallinn), Kiwa (Tartu), Kaarel Kurismaa (Tallinn), Kulla Laas (Tallinn), Mihkel Maripuu (Tallinn), Johanna Mudist (Tallinn), Art Nõukas (Tallinn), Jüri Ojaver (Tallinn), Ats Parve (Tallinn), Bruno Peinado (Douarnenez), Anastassia Šarõmova (Tallinn), Aap Tepper (Berlin), Timo Toots (Tartu), Leonardo Ulian (London), Mari Volens (Budapest) and Kristina Õllek (Tallinn).

Within the additional programme of the exhibition, concerts will be held in the main hall of the second floor, where Estonian artists whose works pursue genre-defying sound will perform. Additional information at www.tartmus.ee.

Enjoy your stay!

Marika Agu, Nele Ambos, Hanna-Liis Kont, Julia Polujanenkova

SÕNASTIK

Näitusega “Noorus kui elustiil” kaasnev kuraatorite koostatud kontseptuaalne sõnastik annab ülevaate mõistetest ja väljenditest, mis on tihedalt näitusega seotud. Märksõnad, mida on ka kataloogi- ja seinatekstides korduvalt kasutatud, lähtuvad nii eksponeeritud teostest kui ka näituse ettevalmistusprotsessis olulise rolli omandanud teemadest. Sõnastiku eesmärk pole aga mitte pakkuda universaal-seid vasteid ja tähendusi, vaid selgitada mõistete kasutust antud näituse kontekstis. Oleme loonud sõnadele, mis pärinevad inglise keelest, oma eestindatud vasteid, kuid leidub ka neid, mille puhul jäägu vastete pakkumine lugeja ülesandeks.

ASAP

lühend väljendist “ni ruttu kui võimalik” (“*as soon as possible*”), mis viitab kriitilises seisus olukorrale ning eeldab kiiret lahendust. Seostub ka elustiiliga, mille puhul seatakse vaid lühiajalisi eesmärgi.

autentne

ehe või algne. Omadus, mis on tänapäevases ühiskonnas oma väärtuse osaliselt kaotanud. Autentsuse asemel väärtustatakse enam võimalust vabalt miksida ja katsetada.

autonoomsus

individuaalsele eneseteostusele ja -väljendusele keskenduv hoiak, mis on sõltumatu kehtestatud kollektiivsetest normidest

cameragoer*

isik, kes eelistab vaadata muusikalisi etteasteid läbi oma videokaamera või telefoni ekraani, piirates sellega enda selja taga olevate inimeste vaatevälja

elurebane*

inimene, kellel pole aimugi, mida eluga peale hakata. Tal puudub kaine mõistus ning ta ei oska näiteks pesu pesta või internetipanka kasutada.

elustiil

üksikisiku valitud elamise viis, millega kaasneb teatud tüüpi mustrikäitumine ja isikupärased eelistused

eneseteostus

isiklike soovide elluviimine ja võimete ulatuslik rakendamine. Eneseteostuse poole püüdlamine on omane ennekõike individualistliku maailmavaatega inimestele.

fakebooker*

isik, kes lisab inimesi oma Facebooki sõbralisti hoolimata sellest, kas ta neid teab või mitte, püüdes seeläbi ennast sotsiaalmeedia hierarhiaredelil kõrgemale upitada

THE VOCABULARY OF THE EXHIBITION

The conceptual vocabulary, created by the curators of the exhibition Youth Mode, gives an overview of the concepts and expressions that are closely related to the conception of the exhibition. The keywords follow both from the exhibits and the major topics that came up during the preparation for the exhibition. Many of these are repeatedly used in the catalogue and wall texts. The aim of the vocabulary is not to provide universal definitions or meanings, but rather to explain the usage of these concepts in the context of the exhibition. We have provided our own Estonian equivalents of the words that come from English, but there are also many words the equivalents of which are left for the reader to figure out.

ASAP

abbreviation from the saying “as soon as possible”, which refers to a critical situation that requires a quick solution. It is also connected to a lifestyle in which people only set short-term goals.

authentic

genuine or veritable. An attribute that in contemporary society has lost some of its earlier value. Instead of authenticity more value is given to the opportunity to freely mix and experiment.

autonomy

means of self-realisation and self-expression, independence from previously created collective norms.

cameragoer*

a person who prefers to view a live musical performance through the screen of his or her camera or phone, thus blocking the view of the concertgoers behind the camera.

freshman at life*

people who simply have no clue what they're doing in life. They have no common sense and ask questions, such as “How do I do laundry?” or “What is online banking?”

lifestyle

an individual way of living, which is recognisable through certain behavioural patterns and individual preferences.

self-realisation

the fulfilment of one's personal goals and the extensive application of one's capabilities. Striving towards self-realisation is characteristic of a person with an individualistic world view.

fakebooker*

a person who adds people to their Facebook friend's list regardless of knowing them or not and as a result trying to boost themselves higher in a “social network hierarchy”.

generatsioon generatsiooni ehk põlvkonna moodustavad samal ajaperioodil elavad lähedase vanusega inimesed. Üdlevinud definitsiooni kohaselt iseloomustab generatsiooni sotsiaalsete ja kultuuriliste normide sarnasus, kuid tulenevalt tänapäeva ühiskonna pluralismist kuuluvad ühte põlvkonda väga mitmesuguste vaadete ja tõekspidamistega inimesed.

hedonism mõtteviis, mille järgi on naudingu saavutamine elu keskne eesmärk

identiteediotsing elukestev protsess, mille käigus kujundatakse oma isikupära ning katsetatakse erinevate rollidega, et saada kogemusi ja teadmisi

individualism uskumus, mille järgi on üksikisiku vajadused tähtsamad kui kogukonna omad

kosmopoliit üksikisik, kes ei tunnista ühiskonnas eksisteerivaid kollektiivseid kujundavaid piire ning kes peab oluliseks isiklikku vabadust ja avatust erinevatele ideedele

laiskrähkleja* isik, kes postitab innukalt poliitilist propagandat ja petisioone, püüdes muuta maailma arvuti tagant lahkumata

live fast die young eesti keeles "ela kiirelt, sure noorelt", märgib eluviisi, mis hõlmab julgust võtta riske ja elada elu täiel rinnal, kohanemist uuevema maailmaga ja hetkes olemist

mass-indie individuaalsel erinemisel põhinev, üha suuremaid rahvahulki hõlmav massikultuur, mis keskendub erinevuste vastuvõetavaks tunnistamisele

meem fundamentaalne informatsiooniühik. Näituse kontekstis viitab see sõnadele, väljenditele ja meediumitele, mis on sotsiaalvõrgustike loodud ning mida kasutatakse, kui pole midagi arukamat öelda.

miksimine erisuguste motiivide või ideede kokkusegamine, lähtumata nende ajaloolisest või kultuurilisest tähendusest

noorus sotsiaalne konstruktsioon ühiskonnas, mis seob nooruse kontseptsiooni teatud eluetapiga. Näituse kontekstis on noorus inimese positiivne suhestumine ühiskonnas aset leidvate trendidega ja nende rakendamine oma elus.

normid kollektiivsed ideaalid, ettekirjutused, standardid. Kõiges, mida me teeme, kehtivad etteantud normid, millega püüame oma tegude kaudu sobituda või millele vastanduda.

generation a generation is formed by all the people of a similar age living at the same time. Generally a generation is defined as the similarity of social and cultural norms, but due to the pluralistic nature of modern society, a single generation is largely made up of different people with different beliefs and world views.

hedonism a way of thinking that sees pleasure as the main goal of life.

search for identity a lifelong process, during which one's identity is evolved and different roles are tried out in order to gain experience and knowledge.

individualism the belief that the needs of an individual are more important than the needs of the collective.

cosmopolite people that are not concerned with social and cultural norms but rather with their personal freedom and openness to different ideas.

slacktivist* one who vigorously posts political propaganda and petitions in an effort to make a change in the world without leaving the comfort of the computer screen.

live fast die young a lifestyle with an emphasis on risk taking and living life to the fullest. Embraces adaptation to a new world with the focus on being in the here and now.

massindie a rapidly growing mass-culture that has developed from the indie scene. It focuses on promoting the acceptance of individual differences.

meme a fundamental unit of information. In the context of the exhibition it refers to stock words, phrases, and media created by the social networking community that everyone uses when they can't think of anything else to say.

mixing putting together different motives or ideas without considering their historical or cultural meaning.

youth a social construct in a society, which binds the concept of youth with a particular stage in life. In the context of the exhibition, youth signifies a person's positive outlook towards popular trends and their application in life.

norms collective ideals, social prescriptions and standards. All of our actions are connected to some established norms and through these actions we attempt to either conform or confront them.

parkuur füüsiline praktika, mille peamine eesmärk on linnakeskkonna läbimine ja selles leiduvate takistuste ületamine võimalikult sujuvalt ja efektiivselt, kasutades seejuures vaid inimese enda füüsilist võimekust

plaanitseja* isik, kes teeb pidevalt plaane ettevõtlusega alustamiseks, kuid ei vii plaane kunagi ellu

situatsioonipõhised taktikad tulenevalt nii-kiiresti-kui-võimalik-režiimist (ASAP), peab igapäevaselt kasutama juhuvõimalusi. Ühtlasi seostub lootusetusega millelegi pikaajaliselt pühenduda.

sotsiider* isik, kes teeb oma sotsiaalsele elule lõpu ehk teeb sotsiaalse enesetapu

sümbol võrdkuju, mis kannab endas sellega seotud objekti olemust

keelesolkija* isik, kes loob uusi väljendeid, kombineerides tavapäraseid ja grammatiliselt vigaseid sõnu (toimub sageli jututubades ja teistes veebipõhistes suhtluskeskkondades)

vastutus kohustus enda või kellegi teise tegevuse tagajärgedest aru anda. Tänapäeval on vastutus langenud üksikisikule. Normid on muutunud aina paindlikumaks ning inividid (sealhulgas noored inimesed) peavad leidma oma tee ilma kollektiivse ja institutsionaalse toeta.

wikipedant* isik, kellel on pidev vajadus pisidetaile ja reegleid wikidest, peamiselt Wikipediast, järele vaadata või oma internetiharidust demonstree-rida (eriti, kui tegu on äsja teadasaadud infoga)

äppohoolik* inimesed, kes on sõltuvuses enamjaolt kasutute rakenduste allalaadimisest, mille olemasolu nad peagi unustavad

üleküllus ülemäärusus, näituse kontekstis peamiselt informatsiooni üle-küllus, millega ollakse sunnitud oma elustiili kohandama.

youth mode väljend, mis viitab noorusele kui elustiilile, mitte kui vanusest ja põlvkondlikust kuuluvusest tulenevale määratlusele

* Sõnad, mis esinevad näitusel eksponeeritud teoses "Rolligeneraator" (Miguel B. Jaques, Anastassia Šarõmova).

parkour a physical practice where the main goal is moving through urban space using only the help of the human body and overcoming its obstacles as flawlessly as possible.

wantrepreneur* someone who thinks about being an entrepreneur or starting a business but never gets started.

situational tactics comes from the ASAP regime; expects the utilisation of chance encounters. Is connected to the hopelessness that comes from not being able to focus on one thing for a longer period of time.

sociider* one who puts an end to their social life, commits social suicide.

symbol a mark that bears the characteristics of the object it marks.

typeneese* people who create new language by combining common words with misspelled ones (usually happens in chat rooms and other online based communication platforms).

responsibility obligation to account for one's or someone else's actions. Today, responsibility falls on the individual. Norms are getting more flexible and individuals (including young people) have to negotiate their way without much collective or institutional support.

wikipedant* a person who is excessively concerned with looking up minor details and rules on wikis (notably Wikipedia) or with displaying their internet-learning, especially when it has just been learned.

appoholic* people who are addicted to downloading mostly useless apps that they use once or twice and then forget about.

overflow to be filled beyond capacity. In the exhibition's context it is mainly connected to the information overflow according to which we are forced to change our lifestyles.

Youth Mode an expression that refers to youth as lifestyle, not as something related to age and generational affiliation.

* Words that are taken from the exhibited artwork Role-Generator (Miguel B. Jaques, Anastassia Šarõmova)

TARTU KUNSTIMUUSEUMI KÜLASTAJATE VASTUSED
KÜSIMUSELE "MIS ON NOORUS?"

TARTU ART MUSEUM VISITOR ANSWERS TO THE
QUESTION "WHAT IS YOUTH?"

See aeg, kui sa oled alla 18-aastane.	Alisa (12)	The time when you are under 18-years-old.	Alisa (12)
Noorus on lõbus ja põnev aeg, mil noored otseselt ei pea otsustama. Nad võtavad lihtsalt vabalt.	Michelle (12)	Youth is a fun and exciting time, when you don't really have to make decisions. Young people just take it easy.	Michelle (12)
Noorus on sõbrad ja elektroonika. Tänapäeva noored on igal pool telefonides.	Kadri-Kristiine (13)	Youth is friends and electronics. Modern young people use their phones everywhere.	Kadri-Kristiine (13)
Mina olengi noorus.	Jüri (13)	I AM Youth!	Jüri (13)
Noorus sümboliseerib energiat.	Karoliina (15) ja Marie (14)	Youth symbolises energy.	Karoliina (15) & Marie (14)
<i>The age of rebellion.</i>	Ander ja Tanel (14)	The age of rebellion.	Ander & Tanel (14)
Noorus on riskide võtmine.	Kreete (15)	Youth is the taking of risks.	Kreete (15)
Noorus on mälestused ajast, mil sai rahulikult pahandusi teha ja hiljem süütu nägu ette manada.	Teodor (15)	Youth is the memories from the time when you could make mischief easily and put on an innocent look later.	Teodor (15)
Eluiga, mis jääb 16.–25. eluaasta vahele.	Elisabeth Kristin (15)	The time period between the years 16–25.	Elisabeth Kristin (15)
Noorus on aeg, kui sa pole täiskasvanud ja elad elu täiel rinnal.	Christella (15)	Youth is the time when you are not an adult and live your life to the fullest.	Christella (15)
Noorus on aeg, kui sa saad palju teha ja proovida. Noortelt ei oodata perfektset käitumist, seega tuleb haarata iga võimalus.	Kertti Elery (15)	Youth is the time when you can do and try many things. Young people are not expected to behave perfectly, so you have to take every chance you get.	Kertti Elery (15)
Noorus on eelkõige vabadus, mida vanemaks me saame, seda tumedamasse vangi satume.	Aulika ja Alisa (15)	Youth is first and foremost freedom: the older we get, the darker our cell.	Aulika & Alisa (15)
Kaasaegsus.	Liilit (15)	Modernity.	Liilit (15)
PIDU!	Marek (16)	PARTY!	Marek (16)

Noorus on emotsionaalne teadmatkus.	Marjel (16)	Youth is emotional ignorance.	Marjel (16)
Noorus on aeg, kus kujundame enda tulevikku.	Laura (16)	Youth is the time where we shape our future.	Laura (16)
Noorus on aeg, kus tuleb teha kõige rohkem otsuseid.	Britta (17)	Youth is the time where you have to make the most decisions.	Britta (17)
Ettevalmistus vanaduseks.	Jüri (17)	Preparation for old age.	Jüri (17)
Noorus on see, kui sa ikka veel kardad tulevikku.	Karl Martin (17)	Youth is when you still fear the future.	Karl Martin (17)
Noorus on vabadus, elurõõm, emotsioonid, armastus, lollused, pettumine, katsetamine.	Liisa (17)	Youth is freedom, happiness, emotions, love, stupidity, disappointment, experimentation.	Liisa (17)
Naiivsus, lootus.	Triinu (17)	Naivety, hope.	Triinu (17)
Noorus kestab täpselt nii kaua, kui inimene ise selleks aega jätab.	Age (17)	Youth lasts for as long as a person has time for it.	Age (17)
Noorus on midagi, mida saavutada. Ei ole ilmingimata vanusega seotud. See on meeleseisund, mis on piisavas koguses küps ja lapsik.	Dagmar (17)	Youth is something to be achieved. It is not necessarily connected to age. It is a state of mind that is equal parts mature and childish.	Dagmar (17)
Kui ei ole kortse, liigesed ei valuta ja hambad on suus.	Karoliine (18)	When you don't have wrinkles, your joints don't ache and your teeth are in the mouth.	Karoliine (18)
Noorus on tunne, et oled võitmatu. Sisemine kihk rännata, süda karjub vabaduse järele.	Katrin (18)	Youth is the feeling that you are invincible. An inner desire to travel, the heart screams for freedom.	Katrin (18)
Noorus tähendab vabadust, rahu ja rahutust, meelemuutust, püüdlemist paremuse poole ning elu nautimist täiel rinnal.	Mari-Ann (18)	Youth means freedom, peace and anxiety, change of mind, striving towards a better end and enjoying life to the fullest.	Mari-Ann (18)
Vanaema ütles, et noorus on hukas. Ema arvab, et noorus on ilus aeg. Väike vend ütleb nooruse peale YOLO.	Johanna (23)	My grandmother said that the youth is doomed. My mother thinks that youth is a beautiful time. My little brother says YOLO.	Johanna (23)
Võime unistada, plaane teha ja edasi liikuda.	Liisu (25)	We can dream, make plans and move on.	Liisu (25)
Noorus on kindlasti avatud, kaasa minev, idealistlik, rahuldamat, kohati meeleheitlik ja liialdustesse kalduv,			

kirglik ja kompromissitu. Nii vähemalt võiks see olla. Noorus on teadmine, et oled noor.	Eike (32) Mariina (35)	Youth is definitely open, going with the flow, idealistic, unsatisfiable, sometimes desperate and excessive, passionate and uncompromising. Or at least it should be.	Eike (32)
Elustiil kuni surmani.	Katrin (37)	Youth is knowing that you are young.	Mariina (35)
Noorus on tunne.	Piret (39)	Lifestyle until death.	Katrin (37)
Ebakindlus/julgus, rõõm/mure, olemise kergus/raskus, must/valge. Noorus on vastandlikkus, pole pooltoone ega leppimist paratamatusega.	Marju (41)	Youth is a feeling.	Piret (39)
Elurõõm, soov maailma muuta, energia.	Heiti (41)	Uncertainty/courage, Happiness/worry, feeling light/heavy, black/white. Youth is a polarity, there are no half-tones or acceptance of inevitability.	Marju (41)
See on see, kui sul on naeratus näos.	Virve (49)	The enjoyment of life, the wish to change the world, energy.	Heiti (41)
Ettevalmistus eluks.	Pille (49)	It's when you have a smile on your face.	Virve (49)
Hingeseisund: rõõmsameelsus, tolerantus, võime kaasa minna.	Maris (55)	Preparation for life.	Pille (49)
See, mis on läinud.	Rita (65)	A state of mind: happiness, tolerance, the power to go with the flow.	Maris (55)
		That which is gone.	Rita (65)

HELMI ARRAK
EIKE EPLIK
Lick It Up.
Be Your Own Pet

2015. Segatehnika, mõõdud varieeruvad. Kunstnike loal

HELMI ARRAK
EIKE EPLIK
Lick It Up.
Be Your Own Pet

2015. Mixed media, dimensions vary. Courtesy of the artists

Tööprotsess.

Eike Eplik ja Helmi Arrak. "Lick It Up. Be Your Own Pet".

2015. Foto: Silver Sikk

Work in progress.

Eike Eplik and Helmi Arrak. Lick It Up. Be Your Own Pet.

2015. Photo: Silver Sikk

Kunstnike Eike Epliku ja Helmi Arraku koostöös valminud ruumiinstallatsioon “Lick It Up. Be Your Own Pet” pakub võimalust näha stseeni, mis on küll ühte hetke tardunud, kuid manab vaataja silme ette väga elava sündmuste jada. Installatsioon koosneb suure koera skulptuurist, kes on kuulsuste pildid ülemealiku rõõmuhoos käigus seinalt sabaga maha tõmmanud ja katki peksnud. Tekkinud on tõeline segadus, kuid endiselt erutatud koer ei märkagi seda ning jätkab vaimustunult piltide lakkumist.

Epliku ja Arraku lavastatud stseen mõjub jutustavalt ja vahe-tult, pakkudes kommentaari näitusel tõstatatud nooruse teemale. Koera asetamine peategelase rolli on antud kontekstis kõnekas. Paljudele on omast käest tuttav see piiritu siiras emotsioon, mida võib välja näidata rõõmustav koduloom. Sellega harjunud, ei panda seda ülemäära pahaks, isegi kui positiivse emotsiooni tulemus on lillevaasi purunemine või porised käpajäljed heledal vaibal. Sarnasel moel andestatakse ka väikelapsele, kes ei oska veel enda tegusid täiel määral kontrollida ja analüüsida. Mida vanemaks inimene saab, seda enam oodatakse temalt aga ratsionaalsust, vastutusvõimet ja kombekohast käitumist.

Tavapärast saab täiskasvanut lapsest eristada nii vanuse kui ka selle poolest, kas ta on võimeline kandma oma tegude eest vastutust. Samas on ilmne, et tänapäevastes tingimustes lükkavad paljud vanuse poolest täiskasvanud vastutuse võtmist edasi. Aina enam välditakse nii abiellumist, laste saamist, majalaenu kui ka kõikvõimalikke muid püsivat vastutust nõudvaid samme ning eelistatakse elada viisil, mis jätab tuleviku võimalikult vabaks. Püütakse igavest noorust, mille suhtes tekkinud vaimustust massimeedia aina intensiivsemalt võimendab. Selle tulemusena on muutunud noorus kui nähtus varasemast ambivalentsemaks ning sellele võib pakkuda väga erinevaid vasteid. Epliku ja Arraku installatsioon käib välja ühe võimaliku tõlgenduse, esitledes noorust eluviisi kaudu, mis juhindub hetkeemotsioonidest, mitte tagajärgedega arvestamisest ja tuleviku planeerimisest. Mis aga juhtub siis, kui vastutust oma tegude eest ei võta enam keegi? Kas noorus ja vastutus on oma olemuselt tõesti nii vastandlikud või saavad need ka koos eksisteerida?

H-LK

The room installation collaboration *Lick It Up. Be Your Own Pet* by artists Eike Eplik and Helmi Arrak gives the possibility to witness a scene that has frozen into a single moment, but at the same time brings forth a quick succession of events. The installation is comprised of a sculpture of a large dog that, in a fit of happiness, has knocked pictures of celebrities down from a wall with its tail and trashed them. The result is a mess, but the still excited dog does not notice and elatedly continues licking the pictures.

The scene staged by Eplik and Arrak has a narrative and gives an immediate effect acting as a comment on the youth topic raised at the exhibition. Staging the main character as a dog is eloquent in the given context. Many can relate to the inexhaustible pure emotion that is expressed by a happy pet from firsthand experience. Being used to it, we do not usually frown upon it even when the result of the surge of positive emotion is the breaking of a vase or muddy paw-prints on a white carpet. Small children who are not capable of controlling and analysing their actions to the full extent are similarly forgiven. The older a person gets the more rationality, responsibility and good manners are expected of them.

Generally, a grownup can be distinguished from a child through age and whether they are capable of taking responsibility for their actions. At the same time it is evident that in present circumstances despite their age, many prolong the taking of responsibilities. Thus, marriage, having kids, taking a house loan and other actions that require a long-term responsibility are avoided and life is lived in a way that leaves the future as open as possible. Eternal youth is strived for and the excitement surrounding it is only amplified by the mass media. As a result of this, youth as a phenomenon has become more ambivalent and it can be described in many different ways. The installation by Eplik and Arrak offers one possible interpretation of youth, presenting it as a lifestyle that is led by situational emotions and by not taking on responsibilities and making plans for the future. Although, what happens when no one takes responsibility for their actions? Are youth and responsibility by their nature really that polarising or can they exist together as well?

H-LK

EGLĖ BUDVYTYTĖ Hūpe

2009. Video, 5 min 50 s. Kunstniku loal

EGLĖ BUDVYTYTĖ Leap

2009. Video, 5 min 50 s. Courtesy of the artist

Kaader videost.
Egle Budvytytė. "Hūpe". 2009

Video still.
Egle Budvytytė. Leap. 2009

Eglé Budvytyté videoteos “Hüpe” on filmitud Amsterdumis ja kujutab noori poisse liikumas läbi erinevate arhitektuursete keskkondade. Videot saadab kunstniku jutustus, kus ta esitab nähtuid fiktiivse kogukonnana, kuhu kuuluvad liikmed, nn hüppelapsed, on pooleldi linnud, pooleldi inimesed.

Budvytyté jutustuse kangelased püüavad kiiruse ja füüsilise võimekuse abil eirata peamist allasuruvat jõudu – gravitatsiooni. Seejuures näib suurimaks motiveerivaks jõuks olevat hüpete käigus tuntav lendamise sensatsioon. Budvytyté jutustuse fiktiivse kogukonna liikmete põhimõte on see, et ainult hüpete käigus tekkinud mõtted on väärtuslikud. See viitab üldisemale ideele, et enese ületamiseks tuleb esmalt ületada end ümbritsevaid takistusi, vaid nii on võimalik saavutada midagi uut.

Hüppelaste elustiil jääb suuremale osale ühiskonnast märkamatuks, kuna nende linna kogemise ja kasutamise viis on täiesti erinev massidest, kes lähevad vastupanuta kaasa suurlinnade arengus toimivate muudatustega. Budvytyté toob esile, et erinevalt linna tavaelanikest huvitavad hüppelapsi kaardistamata keskkonnad, mis on ajutised ja kaduvad. Need on alad, mis ei ole loodud püsivaks inimtegevuseks ning neis puudub tavapärane infrastruktuur, mugavad juurdepääsud ja kontrollmehhanismid. Seda atraktiivsemad on need aga hüppelastele, keda motiveerivad linna pakutavad füüsilised väljakutsed ja võimalus kehtestatud piire ületada.

Niisiis pakub taoline praktika ühte alternatiivset võimalust kontrolli eiramiseks ja piirangute vastu välja astumiseks. Tegemist on reaktsiooniga ühiskonnale, mis on täis kõikvõimalikke norme ja takistusi, ning püüdega olla selles ühiskonnas vabam. Sarnaseid praktikaid esineb fiktsionaalsete jutustuste kõrval ka reaalses maailmas, kuid kas tegemist on vaid vähetähtsate ja kaduvate nähtustega või suudavad need ühiskonnas midagi muuta?

H-LK

Eglé Budvytyté’s video *Leap* has been filmed in Amsterdam and depicts local boys moving through different architectural environments. The video is accompanied by the artist’s narration where she represents these people as a fictional community of Jump Children, the members of which are half bird, half human.

With the aid of speed and physical capabilities, the Jump Children in Budvytyté’s narrative try to fight the main suppressive force – gravity. The driving force behind this activity seems to be the sensation of flight that one gets during the jumps. According to Budvytyté’s narration, the main principle of the community is that only the thoughts that come during the jumps are important. This points to the general idea that in order to overcome oneself, one must overcome the surrounding obstacles first and this is the only way of achieving something new.

The lifestyle of the Jump Children is left unnoticed by the larger part of the society as their way of experiencing and using the city is completely different from the way of the masses that go along with the changes made in big cities without resistance. Budvytyté mentions that unlike regular city dwellers, the Jump Children are interested in unmapped environments that are temporary and disappearing. These are the locations that are not meant for constant human activity and lack the usual infrastructure, convenient access and control mechanisms. These spots are very attractive to the Jump Children though, who are motivated by the physical challenges provided by the city and a chance to overcome established boundaries.

Therefore, the practice offers an alternative way to fight controlling forces and step up against boundaries. It is a reaction to the society that is filled with all kinds of norms and obstacles and an attempt for freedom in this kind of a society. In addition to fictional narrations, there are also many similar practices in the real world, but are they vanishing phenomena of little importance or are they capable of changing something in the society?

H-LK

DEMOCRACIA Olla igavene ja püsida hetkes

2011. Video, 18 min 42 s. Viis tikitud pusa, mõõtmed varieeruvad.
Kunstnike loal

DEMOCRACIA To Be and to Last

2011. Video, 18 min 42 s. Five embroidered hoodies, dimensions vary.
Courtesy of the artists

Kaader videost.
Democracia. "Olla igavene ja püsida hetkes".
2011. Foto: Ximo Michavila

Video still.
Democracia. To Be and to Last.
2011. Photo: Ximo Michavila

Democracia videoteoses “Olla igavene ja püsida hetkes” saab jälgida gruppi noorukeid, kes viivad Madridi surnuaias läbi parkuuriseansi, mille puhul on ära määratud raja algus ja lõpp. Viis, kuidas ühest punktist teise jõuda, on aga teekonna läbija enda otsustada. Parkuuri puhul on oluline, et eiratakse teel asuvate objektide eesalget funktsiooni ja linnaruumi loogikat, keskendudes vaid sellele, kuidas olemasolev keskkond ja selles leiduvad takistused enda liikumisele allutada. Töö pealkiri “Olla igavene ja püsida hetkes” on parkuuri harrastajate moto, mis tähendab ka ühtlasi, et isikliku arenguga ei tohi kaasneda enese ohtu seadmine.

Kunstnikud rõhutavad, et ajalooline mälu on parkuuris täiesti tähtsusetu ning selle asemel muutub oluliseks ruumimälu ja -taju. Linna varasemad kujunemisprotsessid parkuurijaid ei huvita. Nad suhtuvad linna kui minevikuta terviklikku keskkonda, mida saab lõpututel viisidel läbida. Asjaolu, et Democracia teoses on seansi asukohaks valitud ajaloolistest sümbolitest ja tähendustest pakatav Madridi surnuaed, toob esile eriti tugeva kontrasti selle paiga ja parkuuri loogika vahel. Surnuaed on paik, millesse tuleb ühiskonnas levinud normide kohaselt suhtuda austuse ja hoolega. Parkuurijad ei vasta sellele ootusele, vaid järgivad oma praktika tavasid ning kasutavad antud keskkonda täiesti individuaalsel moel.

Videoteos pöörab tähelepanu isiklike ja ühiskondlike vaadete konfliktile, mis on tänapäevases ühiskonnas väga aktuaalne teema. Sageli süüdistatakse nooremaid põlvkondi liigses enesekesksuses ja ühiskonna kui terviku vajaduste eiramises. Samas on globaliseerivas maailmas aina keerulisem tajuda, milline on see ühiskond, kelle vajaduste eest tuleks seista ning kuidas seda teha. Isiklike vaadete väljendamine elustiili ja selle raames omaenda reeglite kehtestamise kaudu näib olevat üks viis, millega on lihtsam suhestuda. Seeläbi on arenenud välja omanäolised praktikad, mis võimaldavad ennast selle harrastajate kogukonnaga samastada.

H-LK

In the video *To Be and to Last* made by Democracia one can observe a group of adolescents who are going through a parkour session in a Madrid cemetery with a start and finish. The way to get from one point to another is left for the contestant to decide. With parkour it is important that the intended function of the objects that stand in the runner's way and the logic of the city space are disregarded, focusing only on how to overcome the given environment and obstacles while in motion. The title of the work *To Be and to Last* is the motto of the practitioners of parkour, which also means that personal growth does not come without putting oneself in danger must not come with personal growth.

The artists emphasise, that in parkour, historical memory is completely insignificant and instead spatial memory and perception come to the foreground. Parkour runners do not care for the earlier developments of the city. They treat the city as a complete environment without a past that houses endless possibilities for running through it. The fact that in the video by Democracia the location of the session is chosen to be in a Madrid cemetery, a place chock full of historical symbols and meanings, brings forth a stark contrast between the logic behind the location and parkour. According to social norms, a cemetery is a place to be treated with care and respect. Parkour runners do not agree with that expectation and follow their own norms, by using the given environment in a completely individual way.

The video pays attention to the conflict between private and social views that has become topical in modern society. Often, the younger generations are blamed for excessive egocentrism and ignoring the needs of the society. Yet, in a globalising world it is becoming harder to recognise which society is the one whose needs we need to stand up for and also how to do it. The lifestyle of expressing personal views and establishing personal rules seems to be the easier side to relate to. Therefore, unique practices have developed that help to identify with the community of these people.

H-LK

MINNA HINT Kolm pilti elust ja ajast

2006. Video, 32 min 23 s. Tartu Kunstimuseum

MINNA HINT Three Images of Life And Time

2006. Video, 32 min 23 s. Tartu Art Museum

Kuid ma arvan, et tegelikult on parem
omada rohkem vaba aega

Kaader videost.
Minna Hint. "Kolm pilti elust ja ajast".
2006

Video still.
Minna Hint. Three Images of Life And Time.
2006

Minna Hint tegi oma video, kui ta oli umbes 23-aastane. Ta küsib seal igavesi küsimusi, mis vaevavad ka teisi kahekümnendates noori.

Kunstiteos koosneb kolmest dialoogist: esimene video kujutab kunstnikku, kes on mitme enesetapukatse tagajärjel maailmast võõrandunud. Teine video on kunstnikust vahetusüliõpilasena Inglismaal räpast tööd tegemas. Kolmas video näitab kellasseppa, kes hoolitseb suurte kellamehhanismide eest. Kõik kolm karakterit otsivad õnne ja identiteeti just nii, nagu seda on teinud ka varasemad põlvkonnad.

Imelik kunstnik, nagu Minna Hint teda kirjeldab, kõneleb vabalt oma enesetapukatsetest, mida üldiselt häbiväärseks peetakse ja avalikkuse eest varjatakse. Video illustreerib, kuidas noorem generatsioon muudab privaatsusega seonduvaid moraalnorme ning kuulutab, et igäihe õnn on ainulaadne. See klipp näitab, kuidas reaalsuse ja vastutuse eest ärajooksmine muutub kõikide probleemide peamiseks lahenduseks ning päästab seeläbi ka häbitundest.

Minna Hint kõneleb rahast. Pärast kooli lõpetamist ning suuremate summade teenimist saavad noored võimaluse olla iseisvad. Samal ajal tekib küsimus, kas raha ja töö annavad vabaduse ja õnne või pigem varastavad sinu elu. Kunstnik ise on hiljem tunnistanud: "Ma ei eksisteerinud olevikus, vaid elasin pigem tuleviku vabaduses."

Kolmas peategelane on teistest vanem ning oma eriala fanaatik. Ta on inimene, kellel taolisi kõhklusi kindlasti pole, ta on oma tööga enam kui rahul. Seega, vastutus ja piirid võivad pakkuda ka õnne, mitte ainult kannatust.

Reisimine, identiteediotsing, huvitava töö tegemine, kõrge palga teenimine või vastutuse eiramine võivad olla osa universaalsest õnneotsingust. Kas on aga olemas üht universaalset ideaalset elu retsepti, mis sobib kõikidele põlvkondadele?

JP

Minna Hint, an Estonian video artist, shot her video when she was around 23 years old and asked in it everlasting questions that worry twenty somethings as well as everybody else.

The artwork consists of three dialogues: The first video depicts an artist who's estranged from the world as the consequence of a number of suicide attempts. The second video is about the artist herself doing a dirty job in England while being an exchange student. The third video portrays an horologer who takes care of big clock mechanisms and bells in a clocktower. All of these three characters search for happiness and identity, as all the previous generations have.

The odd artist, as Minna Hint describes him herself, talks openly about the experience of attempting suicide that is meant to be shameful and kept secret. Therefore it illustrates how the younger generation is changing moral norms concerning what is private and is proclaiming that happiness is unique for everyone. This example also shows how running from reality and responsibility becomes the main solution for all problems and doesn't embarrass the speaker.

Minna Hint talks about money. After finishing school and while starting to earn bigger sums of money, young people get a chance to be independent. At the same time they start to question "do money and a job give freedom, happiness, or rather steal your life?". The artist herself has acknowledged afterwards that "I didn't exist in the present but rather lived for future freedom".

The third protagonist is older than the rest and fanatical about his job. He is the one who definitely has no hesitations and is more than happy with his work. Therefore, responsibility and borders can give happiness and not only suffering.

Travelling, the search for identity, having a perfect job, earning a lot of money or avoiding responsibility can be part of the universal pursuit of happiness. But is there one unique recipe for an ideal life suitable for all generations?

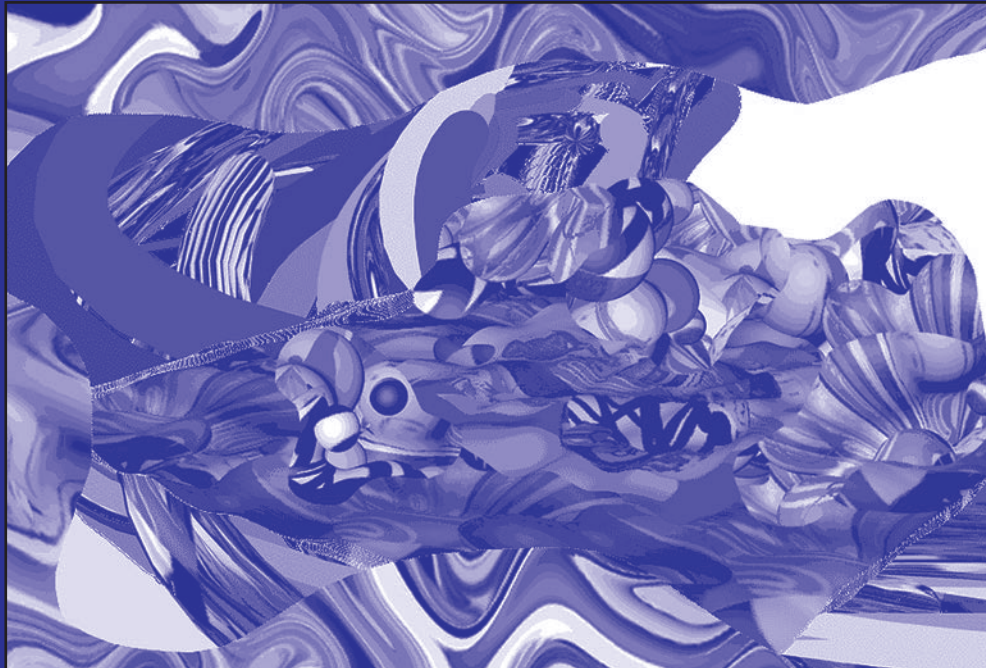
JP

**MIGUEL B. JAQUES
ANASTASSIA
ŠARŌMOVA
Rolligeneraator**

2015. Segatehnika. Kunstnike lool

**MIGUEL B. JAQUES
ANASTASSIA
ŠARŌMOVA
Role-Generator**

2015. Mixed media. Courtesy of the artists

Kaader animatsioonist.
Miguel B. Jaques, Anastassia Šarŏmova. "Rolligeneraator".
2015

Animation still.
Miguel B. Jaques, Anastassia Šarŏmova. Role-generator.
2015

Eesti ja Portugali kunstnike koostöö demonstreerib Y-generatsiooni suundumusi mitmel tasandil. Õppimine ja elamine erinevates kohtades ning internetis loodud virtuaalne keskkond on andnud kahele noorele kunstnikule vabaduse avastada ja proovida loometegevusel uusi võimalusi.

Näituse külastajad on oodatud tutvuma interaktiivse “Rolligeneraatoriga” – tahvelarvutilt saab valida kolm märksõna, millele vastab GIF-pilt ja kogum muusikasämpleid. Iga generatsioon loob oma sensoorse keskkonna, mille abil maailma tundma õppida. Urban Dictionary’st valitud väljendid ei viita mitte ainult keelelis-tele, vaid ka sotsiaalsetele muutustele. Igikestev kitsilik ja imperonaalne kujutlus on sama ülekaalukas kui laiaulatuslik meediumi sisu ise. Tehnoloogilised arengud ei tunnista enam ammu raadio- ja CD-formaati, muusikat saab vastavalt nõudlusele ning lugusid võib muuta vastavalt kasutaja soovidele.

Kunstnikud tahavad anda näituse külastajatele “võimaluse jääda mitte ainult pealtvaatajaks, vaid pakkuda teosele kaasautorlust, asetades nad dialoogi mehaaniliste sisendite ja eneseavastusega”.

Noori, kasvanud üles informatsiooni ülekülluses, süüdistatakse tihti peale rahutuses. Äkki võib seda näha aga hoopis audio-visuaalse taju uue tasemena ning võimena välkkiirusel ümbritsevat maailma analüüsida?

JP

The collaboration of a Portuguese and an Estonian artist indicates several key tendencies of the so-called Y-generation on different levels. The possibility of living and studying in different countries without the pressure or need to emigrate gave freedom for exploration; and the virtual community created by the Internet opened up new possibilities for the young artists to co-create.

Visitors are invited to interact with the piece: the visitor chooses three of 12 ‘tags’ or ‘keywords’ on the electronic device, the corresponding combination of loopy ‘GIF’ image and a sampled compilation of musical sounds is being played. Each generation creates its own sensual environment with new ways of exploring the surrounding world. Chosen from the Urban Dictionary, the expressions represent not only philological but social changes as well. The never-ending kitschy and impersonal imagery is as overwhelming as the comprehensive media content itself. The new generation is far beyond the idea of CD’s and radio, music can be obtained on-demand and tracks can be changed or looped as the user wishes. By activating the multimedia experience, the artists idea is “to give the visitor a chance to become, no longer a mere observer, but a DIY content-maker, forming a dialogue between mechanical input and self-discovery”.

Having grown up in the advertisement world, youngsters are often accused of being impatient, not able to focus, and lost in an abundance of information. However, could this be a new, more complex level of audio-visual perception and an enormously quick ability to analyse the surrounding world?

JP

ADA KARCZMARCZYK Blogi

2009. Video, 24 min 49 s. Kunstniku loal

ADA KARCZMARCZYK Ameerika tüdruk

2010. Video, 33 min 29 s. Kunstniku loal

ADA KARCZMARCZYK Blog

2009. Video, 24 min 49 s. Courtesy of the artist

ADA KARCZMARCZYK American Girl

2010. Video, 33 min 29 s. Courtesy of the artist

Kaader videost.
Ada Karczmarczyk. "Blogi".
2009

Kaader videost.
Ada Karczmarczyk. Blog.
2009

“Blogi” ja “Ameerika tüdruk” on Poola päritolu kunstniku Ada Karczmarczyki tragikoomilised videokollaažid. Neist esimene, “Blogi”, koosneb mitmesugustest seikadest, mida ta on klippidena ka oma blogisse üles riputanud. Hüperteenemilise esteetikaga kunstnik viib magamistaotia intiiimsuses läbi eksperimente, kasutades selleks kohati mitteotstarbelisi vahendeid. Näeme kunstnikku kleepimas lakke helendavaid tähekesi, kasutades selleks ratastega kontoritooli, harjutamas peegli ees vibulaskmist, proovimas selga ilmselgelt väikseks jäänud rõivaid, kujutlemas mänguämblikku poiss-sõbra pähe, kes voodis lamaskledes lähenemiskatseid teeb jne. Karczmarczyk kultiveerib igasuguse valehäbita teismelisi iseloomustavat esteetikat, käitumisviise, täiskasvanueas kaduvat uudishimu “mõttetuste” vastu jms.

Teine video, “Ameerika tüdruk”, koosneb New Yorgi residentuuris läbiviidud n-ö sotsiaalsetest enesetappudest. Püüdes meeleheitlikult vastata ettekujutusele tüüpilisest ameeriklasest ning esitades avalikes kohtades filmidest üleskorjatud klišeesisid – nagu aeleksid kõik ameeriklased nätsu närides metroopingil, autosabas plädiseks plekkpurgid ning telefonile vastatakse hüüdega “WAZAAA!!” –, kinnitub kunstniku Ida-Euroopa päritolu veelgi jõudsamalt. Vastupidiselt ettekujutusele ei õnnestu Karczmarczykil kohalike hulka sulanduda, tema lootusetus nendega kontakti leida hoopis kasvab.

Mõlemad videod viitavad noorusele kui eneseleidmise ajale, mil katsetatakse erinevate rollide ja hoiakutega, mida võiks kokkuvõtvalt nimetada elustiili pakettideks. Tihtilugu püütakse vastata teatud stereotüübile, suhestuda kaasaegsete trendidega. Seda võib aga pidada ka elukestvaks protsessiks, mille käigus kujundatakse oma isikupära ning proovitakse erinevaid rolle, et saada kogemusi ja teadmisi.

MA

Blog and American Girl are tragicomic video collages made by the Polish artist Ada Karczmarczyk. The first of those *Blog*, consists of various happenings that she has uploaded to her blog as clips. The artist with her hyperteen aesthetics carries out experiments with somewhat unconventional tools in the intimacy of her bedroom. We see the artist sticking glowing stars to the ceiling while standing on an office chair with wheels, practicing archery in front of her mirror, trying on clothes that obviously do not fit, imagining a toy spider on the head of her boyfriend who tries to come on to her while lying in bed, etc. Without a hint of embarrassment Karczmarczyk cultivates the aesthetics that characterise teen life, their behaviour and their interest in “useless stuff” that fades with adulthood.

The second video *American Girl* consists of the so-called social suicides that are carried out during a residency in New York. With trying desperately to correspond to the perception of a typical American and with the blurting out of clichés in public spaces that are picked up from films – as if all Americans are chewing gum while wallowing on metro seats, as if all cars have tin cans clanging behind them and all phone calls are started with yelling WAZAAA!!! – the East-European origin of the artist becomes rather obvious. Contrary to her imagined view, Karczmarczyk has a tough time blending in with the locals and instead her hopefulness in trying to find a common ground with them is diminishing.

Both videos describe youth as a time of self-discovery when different roles and attitudes, i.e. lifestyle packages, are tried out. At times certain stereotypes are contrasted and contemporary trends are tried out during this process. However, this can be seen as a life-long process during which a personality is formed and different roles are tried out in order to gain experience and knowledge.

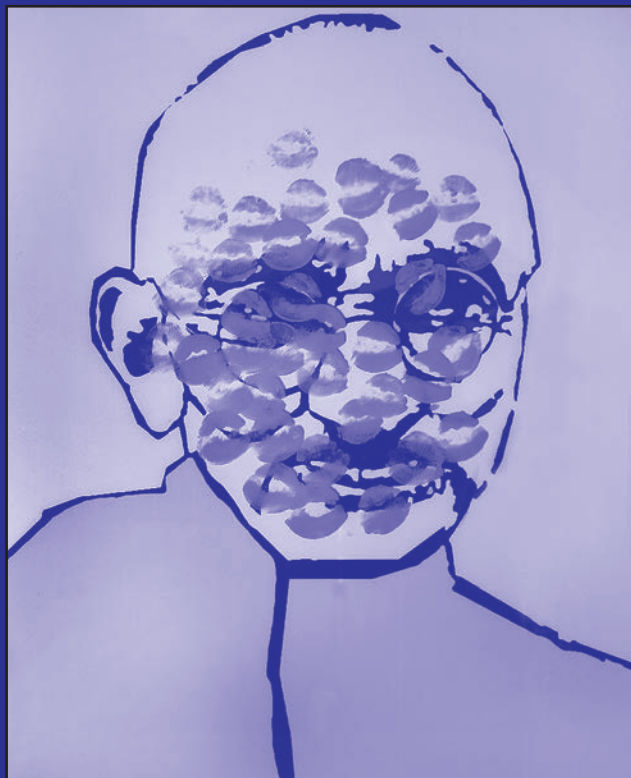
MA

ADA KARCZMARCZYK Armastatud pühakud

2014. 8 graafilist lehte, akrüül, 41 × 51 cm. Kunstniku loal

ADA KARCZMARCZYK The Beloved Gurus

2014. 8 graphic sheets, acrylic, 41 × 51 cm. Courtesy of the artist

Teose reproduktsioon.

Ada Karczmarczyk. "Armastatud pühakud" 6/8.
2014

Reproduction.

Ada Karczmarczyk. Beloved Gurus 6/8.
2014

Viimastel aastatel on Ada Karczmarczyk teostes saanud keske tähelepanu religioon ning selle individuaalne mõistmine ja tõlgendamine. Näitusel eksponeeritud "Armastatud pühakud" on kaheksast graafilisest lehest koosnev seeria, millel on kujutatud eri kultuurides oluliste tegelaste portreed (Konfutsius, Siergiej Łazariew, Osho, Jeesus Kristus, Buddha, Gandhi, paavst Franciscus, dalai-laama), kelle näod on kaetud roosade suudlusjälgedega.

Karczmarczyk loomingu läbiv joon, mille abil ta elu seiku ja omaenda vaatenurki edasi annab, on huumor. Sarnaselt tema varasemate töödega on ka tema usuküsimustega tegelev looming väga vabameelne. Eesmärk pole püüelda tõsiseltvõetavuse ja faktitäpsuse poole, vaid huvitavaid teemasid loominguliselt kommenteerida. Sageli segab kunstnik popkultuurist pärinevat esteetikat ja muusikat religioosse sisuga. Sellega loob ta personaalse käsitluse, mis on mänguline ja pealtnäha üsna naiivne, kuid samas praegusaajaga nooruslikkuse tabav väljendus. Kunstnik on ise öelnud, et igavesti teismeline olemise saladus on paindlik kujutlusvõime. Seeläbi põhjendab kunstnik oma eelistust kasutada populaarseid miksimise võtteid, millele on omane erisuguste elementide spontaanne kombineerimine, lähtumata nende ajaloolisest või kultuurilisest taustast. Tema isikupärasest huumoris on ometi võimalik märgata ka ühiskonnakriitikat ja eneseirooniat, mis tulevad esile nii religioossete teemasid puudutavates töödes kui ka näiteks videoteoses "Ameerika tüdruk".

"Armastatud pühakute" sarjas on rahumeelselt üksteise kõrvale asetatud kaheksa erinevat "pühakut". Nende võrdväärse kooseksisteerimise antud kontekstis minetab aga erinev suudluste arv, mis ühele või teisele on osaks saanud. Taolisel moel pühakupiltide eksponeerimine on vastuoluline, kuid samas kooskõlas läänemaailmas levinud nägemusega sõna- ja usuvabadusest. Tegemist on teosega, mis väljendab omanäolist suhtumist, eirates levinud norme ja tavasid. Kunstnik peab usutemaatikat oluliseks, kuid tõlgendab seda julgelt tänapäevasel moel. Võib küsida, kas taoline vaba tõlgendamine viib uute ja huvitavamate ideede või hoopis mälu ja traditsioonide hääbumiseni?

H-LK

In recent years, the theme of religion and its individual understanding and interpretation has become central in the work of Ada Karczmarczyk. The exhibited work *The Beloved Gurus* is a series consisting of eight graphic sheets, on which the portraits of important figures in different cultures (Confucius, Siergiej Łazariew, Osho, Jesus Christ, Buddha, Gandhi, Pope Francis, the Dalai Lama) are depicted and whose faces have been covered in pink kisses.

The central motive in Karczmarczyk's work is humour, with which she conveys different situations in life and her own viewpoints on them. Similarly to her earlier work, her religious creations are also very liberal. The goal is not to strive toward credibility and accuracy, but to provide a creative commentary on interesting subjects. The artist often mixes pop-culture aesthetics and music with religious content. With this method, she creates a personal account that is playful and seemingly naïve, but simultaneously an apt expression of modern youthfulness. The artist has said herself that the secret of being a teenager forever is an open imagination. Through this, the artist explains her preference for using popular methods of mixing content, which is characterised by spontaneously combining different elements, without paying heed to their historical or cultural backgrounds. Yet, it is possible to notice social criticism and self-irony in her idiosyncratic humour that come forth in both the works concerning religious topics as well as her video *American Girl*.

In the *Beloved Gurus* series, eight different "saints" are calmly placed next to each other. Their equal co-existence is compromised by a different amount of kisses placed on each guru. Exhibiting religious pictures in this way is controversial, but at the same time in accordance with the western view of freedom of speech and faith. It is a work that expresses a unique attitude that disregards common norms and practices. The artist regards religious subject matter as important, but interprets it in a bold modern way. One may ask, will such a liberal interpretation take us to newer and more interesting ideas or will it lead to the fading away of memory and traditions?

H-LK

MARI-LEEN KIIPLI
KULLA LAAS
AAP TEPPER
MARI VOLENS
KRISTINA
ÕLLEK
Mikro #2

2015. Ruumiinstallatsioon, mõõdud varieeruvad. Kunstnike loal

MARI-LEEN KIIPLI
KULLA LAAS
AAP TEPPER
MARI VOLENS
KRISTINA
ÕLLEK
Micro #2

2015. Room installation, dimensions vary. Courtesy of the artists

Micro

One of the key features of lenses, screens and cameras is their capacity to zoom onto detail. Things usually out of our human sight either because they're too small or too far away can be uncovered. New small universes arise when bringing common appearances into close focus. The theme embraces the notion of micro both visually as well as a mindset that appreciates the smaller phenomena being part of our surroundings and habits. But zooming onto something also means closing off the rest of the world...

Väljavõte Foam ajakirjast #30, kevad 2012, lk 126.
Mari-Leen Kiipli, Kulla Laas, Aap Tepper, Mari Volens,
Kristina Õllek. "Mikro #2".
2015

Excerpt from Foam magazine #30, spring 2012, p 126.
Mari-Leen Kiipli, Kulla Laas, Aap Tepper, Mari Volens,
Kristina Õllek. Micro #2.
2015

Ruumiinstallatsioon “Mikro #2” on *artist-run-space*’i Rundum eestvedajate ühislooming, mis loodi 2014. aastal Draakoni galeriisse samanimelisele näitusele Tallinnas. Arvestades, et tegu on väga ruumitundlike noorte kunstnikega, lähtusid nad esmalt eesmärgist allutada galeriipinna etteantus. Kohakindlad elemendid nagu seinte liigendatus, põranda kiviparketi muster ning muud olmelised komponendid andsid põhjuse ehitada ruum ruumi sisse.

Installatsioon toimib kaheosalise vaatusena makrotasandilt mikrotasandile ehk teisisõnu luuakse füüsiline kogemus fotost kui millegi representatsioonist. “Mikro #2” põhineb CMYK-värvikoodil, mida kasutatakse trükiettevalmistuse kirjeldamiseks. *Cyan* (eresinine), *magenta* (purpurviolett), *yellow* (kollane) ja *key plate* (trükijoonist kandev must juhtplaat) on tõlgitud realsesse ruumi, kus musta tähistab pime ruum, mida läbib erivärviline valguskiir. Lisaks visuaalsele vaatamängulisusele manipuleeritakse vaataja tajudega, tekitades põrandapinna pehmusega võõrastava kogemuse.

“Mikro #2” seisneb kogemuspõhisel esteetikal. Teos ei toimi konkreetse füüsilise objektina, vaid enda ümber tajutava keskkonnana. Seega ei edasta teos mitte selgelt artikuleeritavaid ideid, vaid kogemusi, pakkudes palju erinevaid interpretatsioonivõimalusi. Tegu on pigem kunstisündmuse kui -teosega, arvestades, et “Mikro #2” eksisteerib vaid näituse kestel.

Moonutatud vikerkaare värvivihus vääneldes kaob aja- ja ruumitaju. “Mikro #2” on sissejuhatus nooruse hedonismi, mille puhul on oluline käesolev hetk. Sellest hetkest välja pääseda pole vajalik – kui kuskil peaks ette juhtuma üks uks, siis tõenäoliselt avatakse see uudishimust, mitte vajadusest. Kuhu, kellega, miks või kuidas pole oluline.

MA

The room installation *Micro #2* is a joint work by the artist-run-space Rundum’s heads that was made in 2014 for the same named exhibition at Draakoni Gallery in Tallinn. Since these are very space-aware young artists, they primarily based their work on the goal to conquer the given gallery space. The set elements such as the partition of the walls, the pattern of the stone parquet and other household components gave them the motivation to build a room inside a room.

The installation works as a two-part act from the macroscopic to the microscopic, *i.e.* a physical experience is made out of a photo as the representation of something. *Micro #2* is based on the CMYK colour model that is used in describing the preparation of the printing process. Cyan, magenta, yellow and the key plate (the black lead plate that holds the printing chart) are translated into real space where black is signified by a dark room that is pierced by a multi-coloured light. In addition to the visual spectacle the work manipulates the spectator’s sense of perception by creating an alienating experience with the softness of the floor.

Micro #2 is grounded on experiential aesthetics. The work is not in itself a definite physical object, but rather a surrounding perceptible environment. Therefore the work does not convey clearly articulated ideas, but experiences, by offering many different interpretations. To be more precise, it is more of an art-event than an artwork, considering the fact that *Micro #2* exists only as long as the exhibition.

Writhing in the distorted colours of the rainbow all sense of time and space is lost. *Micro #2* is an introduction to the hedonism of youth which values the present moment more than anything else. It is not necessary to escape that moment, as when someone comes to a door, it is likely opened because of curiosity and not because of necessity. The where, whom, why or how is not important.

MA

KIWA Roosa

1999. Video, 3 min 3 s. Tartu Kunstimuuseum

KIWA Pink

1999. Video, 3 min 3 s. Tartu Art Museum

Kaader videost.
Kiwa. "Roosa".
1999.

Video still.
Kiwa. Pink.
1999.

Üheks heaks videoteose tunnuseks on peetud motiivi selget esitust – isegi kui video vältab minuteid, tekib teosest ammendav mulje paari sekundiga. Kiwa 1999. aasta video “Roosa” motiiv haarab oma lapselikus lihtsuses – roosas kleidis, roosad lehvid juustes, kiigub kunstnik üles-alla, kaadrist sisse-välja. Ilmed kunstniku näol reedavad üleemeelikut lõbu, mitte aga siirast rõõmu. Kiwa ilmetest võiks välja lugeda neurootilist naiivsust, püüdes esitleda kiikumist kui seni avastamata kogemust, millega kaasneb salakaval lolitalik eneseteadlikkus. Video langeb loominguperioodi, mil kunstniku huvist *girl-art*’i vastu ajendus ka maalinäitus “dessanta” Vaal galeriis 1999. aastal, kus oli kujutatud siivututes poosides Jaapani tüdrukuid. Ka antud video kõigub sündsuse piiril, kus lapsnaiseks kehastunud kunstnik võtab provotseerivalt kergemeelseid poose.

Tänapäeva ühiskonda iseloomustab püüdlus näida ealiselt noor nii kaua kui võimalik, valitseb üleüldine noorusekultus. Täiskasvanuks olemine on hägustunud mõiste, kuna sellega ei kaasne taolist elukorraldust nagu varem. Kiwa teos näitusel “Noorus kui elustiil” toimib liialdatud ja iroonilise kommentaarina eelmainitud tendentsile. Oleks ülekohtune omistada mingile vanusegrupile konkreetne identiteet, kuna seda esindav suhtumine või elustiil ei tuletu traditsioonilistest sotsiaalsetest tähistest (rass, sugu, klass, kasvatus, põlvkond jne). Veel enam, elustiili ning sellega kaasnevat kuvandit peetakse eneseväljenduseks, tegemist on pealiskaudsete märkide mänguga.

MA

One characteristic of a good video is regarded to be the presentation of a clear motive – despite the video’s length, an exhaustive impression is made already in seconds. The motive of Kiwa’s 1999 video *Pink* absorbs attention with its childish simplicity – the artist swings on a swing in a pink dress with pink ribbons in his hair, up and down, in and out of the frame. The expressions on the artist’s face betray wanton pleasure, not just pure joy. One could see neurotic naivety in Kiwa’s expressions as he tries to present the act of swinging as a new experience with which comes a devious, almost Lolita-like self-awareness. The video falls into a time period when the artist’s interest toward *girl-art* inspired the art exhibition *dessanta* at Vaal gallery in 1999, where Japanese girls were depicted in promiscuous poses. The given video also tests the boundaries of decency as the artist provocatively takes frivolous poses dressed up as a small girl.

Modern society is characterised by a striving to seem young for as long as possible and a general worship of youth. Being an adult is a distorted concept as it no longer follows the way of life it used to. Kiwa’s work in the exhibition *Youth Mode* functions as an exaggerated and ironic commentary on the previously mentioned tendency. It would be unjust to label a certain age group with a specific identity as the attitudes or lifestyles that follow it do not come from traditional social markers (race, gender, class, upbringing, generation, etc.). Furthermore, lifestyle and the resulting image are held as self-expression; it is a superficial game of signs.

MA

KAAREL KURISMAA Lainetega võidu

2001. Video, 1 min 44 s. Tartu Kunstimuseum

KAAREL KURISMAA Competing With the Waves

2001. Video, 1 min 44 s. Tartu Art Museum

Kaader videost.
Kaarel Kurismaa. Lainetega võidu.
2001

Video still.
Kaarel Kurismaa. Competing With the Waves.
2001

Kaarel Kurismaa ja Jüri Ojaveri videod näitavad, kuidas suhestub inimene mere ja lainetega. Vee motiiv on kunstiajaloos üks vanimaid, sest vesi on alati olnud elu allikaks. Nii ei tule üllatusena, et mõlemad kunstnikud valisid videote kandvaks elemendiks just selle.

Videos "Lainetega võidu" püüab kunstnik hüpata mere ääres üle varju, mida heidab lainena liikuv metallplaat. Video pealkirjas deklareerib Kurismaa, et ta mitte ei mängi, vaid võistleb lainetega, mis on väga julge ettevõtmine. Lainete voog esineb kunstis juba paleoliitilisest ajastust. Arvestades, et vee looklemine ühendab endas vee kui eluallika ning kordumise kui lõpmatuse ja terviku sümboli, võib lainetega võistlemist tõlgendada kui võistlemist lõpmatusega.

Noored inimesed saavad iseseisvaks ja eneseteadlikuks maailmas, mille traditsioonid ja tavad ulatuvad tuhandete aastate taha. Lainetega võistlemine võib tunduda mõttetu, aga ainult noorena oleme piisavalt vaprad, et minna reeglitele vastu ja üritada maailma muuta, olles seejuures veidi narr, aga ambitsioonikas. Vanemad põlvkonnad võivad kritiseerida nooremaid nende pimedade usu tõttu oma võimetesse, aga just selles avaldub nooruse olemus, piiride muuta tahtmises. Kas teades, et võitlused millegi igavikulisega ning võid lõpuks ikkagi kaotada, tuleks anda alla juba enne alustamist? Või on võitlus siiski proovimist väärt, kui maailm sellest veidi paremaks muutuda võib?

JP

Both Kaarel Kurismaa's and Jüri Ojaver's videos display how a human being interacts with the sea and waves. One of the oldest motifs in the history of art is water, because water has always been the source of life. So it's not a surprise that both artists chose water as one of the main heroes in their videos.

The video by Kaarel Kurismaa shows an artist who tries to jump over a shadow that is being cast by a metal plate that moves like a wave. The video is shot on the beach by the seaside. In the name of the video the artist states that he is not playing with these waves but competing. Competing with the waves is a very brave thing. Waves in the form of a meander have been present in art since the Palaeolithic Age. A meander combines in it water as a source of life and repetition as a symbol of infinity and unity. So competing with waves is almost like competing with eternity.

Young people become independent and self-conscious in a world where traditions and customs have been forming for thousands of years. It might seem pointless to fight with the waves if you cannot eliminate the sea. However, only when you are young are you brave enough to go against the rules, try to change the world and be a little foolish but ambitious at the same time. Older generations might critique younger ones for being blind in their fight with reality but this essence of youth is exactly what is pushing boundaries.

Even if you know that you compete with something eternal and you might lose in the end, should you give up before even starting, or might the world become a bit better, what would make the struggle worth trying?

JP

MIHKEL MARIPUU Monsters Under My Bed I

2010. Õli lõuendil, 180 × 160 cm. Kunstniku loal

Monsters Under My Bed II

2010. Õli lõuendil, 180 × 160 cm. Erakogu

Tuleb mingil ajal mingist kohast ja läheb mingis suunas

2010. Alküd ja õli lõuendil, 100 × 120 cm. Kunstniku loal

MIHKEL MARIPUU Monsters Under My Bed I

2010. Oil on canvas, 180 x 160 cm. Courtesy of the artist

Monsters Under My Bed II

2010. Oil on canvas, 180 x 160 cm. Private collection

Comes From Some Direction at Some Time and Goes to Some Place

2010. Alkyd and oil on canvas, 100 x 120 cm. Courtesy of the artist

Reproduksioon.
Monsters Under My Bed I.
2010

Reproduction.
Monsters Under My Bed I.
2010

Mihkel Maripuu on loonud visuaalse kokkuvõtte, kirjeldamaks tänapäeva inimese kujutlusvõimet ning tema argipäeva, mis on reostatud massikultuuris ringlevate kujunditega. Maalidele “Monsters Under My Bed” I ja II on kuhjatud kollaažilikul moel kokku globaalselt tuntud märke, mille hulka on lisatud kohalike ekraanikangelaste, Eesti Televisiooni Telepoisi ning Pepe ja Lolo kujutised. Tegemist on individuaalset eripära tasalülitavate massitarbe tähistajatega, mis levivad sõltumata kontinendist või infokanalist. Massitarbe võimused nagu H&M, Facebook, Hello Kitty ja Chupa Chups on igapäevaelu osa ning nendest ümbritsetuna kasvatakse üles maast madalast.

Arvestades Maripuu hiljutist loomingut, võib maale “Monsters Under My Bed” I ja II pidada kõige selgemaks tarbimis- ja popkultuuri esteetika väljenduseks. Järgnevalt on Maripuu pigem lahti öelnud representatiivsetest figuuridest, kasutades tinglikult popkultuuri elemente ainuüksi oma esteetilise vormi pärast. Maal “Tuleb mingil ajal mingist kohast ja läheb mingis suunas” on sissejuhatus Maripuu hilisemasse abstraheritud maalilaadi, kujutades teadmata päritolu kummalist ollust teadmata põhjusel maalipinnale jõudmas, olles niiviisi justkui teadvuses ilmunud suvalise mõttekillu või vaimuvälgatus võrdkuju.

Arvestades, et kapitalistlik esteetika piirab ja hoiab kujutlusvõimet rakkes, pole võimalik viidata originaalsusele või autonoomsele subjektiivsusele. Kõikidel tajurinnetel käib võitlus indiviidi tähelepanu eest, pildiliste tähistajate ülekülluses on keeruline keskenduda ning hoida fookust sellel, mis on oluline ja vajalik.

MA

Mihkel Maripuu has created a visual summary of the imagination and everyday life of the modern person polluted by mass-culture pop icons. The paintings *Monsters Under My Bed I & II* form a collage of globally recognisable signs that have been piled up and into which local television mascot Telepoiss and Pepe & Lolo from ETV (Estonian Television) broadcasts are thrown. These are the designers of mass consumption that spread regardless of continents or media channels and that shut out individual originality. The leading symbols of mass consumption such as H&M, Facebook, Hello Kitty, Chupa Chups, etc. have seeped into our everyday life and therefore surround us already at an early age.

Considering the recent works of Maripuu, the paintings *Monsters Under My Bed I & II* can be seen as the clearest expression of consumer and pop-culture aesthetics. Maripuu has renounced representative figures by conditionally using pop-culture elements just for their aesthetic form. The painting *Comes at a certain time, from a certain place and goes a certain way* operates as an introduction to Maripuu's later abstracted painting style, depicting an odd unknown substance entering the surface of the painting, functioning as a random idea or brainstorm approaching the mind.

Considering that capitalist aesthetics constrain and harness imagination, it is not possible to have a claim for originality or autonomous subjectivity. All perceptions are exploited to fight for the individual's attention. It is hard to focus on what is necessary and important in this overabundance of visual designators.

MA

IOHANNA MUDIST Järeikasv

2015. Õli lõuendil, 140 × 190 cm. Kunstniku loalt

IOHANNA MUDIST Progeny

2015. Oil on canvas. 140 × 190 cm. Courtesy of the artist

Teose reproduktsioon.
Johanna Mudist. "Järeikasv".
2015

Reproduction.
Johanna Mudist. Progeny.
2015

Maalil on kujutatud eduka elamise kriteeriume täitvat X-generatsiooni kodanikku, kes mõõdab, kaalub ja vaatab kriitilise pilguga järeltulevat põlvkonda. Teosel on üldistatud figuuride natuuri, rakendades pehmet, kuid mitte laialivalguvat stilisatsiooni. Lapsinimeste hindamise mõõtkava on esitletud kompositsioonilise väljana, läbides diagonaalina maali pinda. Maali tonaalsus on vaashoitud, resoneerudes musta ja valge vahel.

Mudist, sündinud 1991. aastal, on täheldanud, et vanem põlvkond vaatab nooremat, beebibuumiajal sündinud põlvkonda üpriski arvustava, hindava ja skeptilise pilguga. Kunstnik pole leppinud haridusteel antavate sildistavate hinnangutega, vaid püüab pidevalt õppejõududele vastupidist tõestada. Põhimõtteline tegutsemisihi ning eneseteostuse vajadus kannustab võitlema tõsiseltvõetavuse eest.

Mitmesugustes meediaväljaannetes on ilmunud spekulatiivseid artikleid, mis püüavad mõista ja iseloomustada Y-generatsiooni ning paigutada seda kehtivatesse väärtussüsteemidesse. Enim kõlamajäänud tähelepanekute kohaselt on Y-generatsiooni väärtushinnangud teinud nihke eneseteostuslike, individualistlike väärtuste suunas ning toimunud on muutus materiaalsetelt väärtustelt post-materiaalsete väärtuste (elukvaliteet, isiklik autonoomia, loomingulisus jms) suunas. Selle taustal võib küsida, kas Y-generatsiooni näol on tegemist kaotajate, välismaale pagejate põlvkonnaga? Või äkki nartsissistliku hedonistide põlvkonnaga, kes väldib X-generatsiooni mõistes vastutuse võtmist konservatiivsete elutähiste nagu abielu, perekond, kinnisvara eest? X-generatsiooni etteheidetele ja skeptitsismile vastatakse seljapöördega võimalikule koostööle, kuna kellelgi pole õigust kritiseerida üpsilonide individualistlikke püüdlusi.

MA

The painting portrays a citizen of Generation X who fits all the criteria for a successful life and who judges, weighs and looks at the following generation with a critical look. The nature of the figures on the painting has been generalised, using a soft, but not a diffusing stylisation. The scale for judging the child-people has been presented as a compositional space, separating the painting diagonally. The tonality of the painting is laid-back, resonating between black and white.

Mudist, born in 1991, has stated that the older generation looks at the younger generation that was born during the baby boom with a critical, judging and sceptical look. The artist has not come to terms with the labelling judgements given during education and is constantly trying to prove the contrary to lecturers. A principal force for action and a need for self-realisation spur us on to fight for credibility.

Speculative articles have been published in various media releases that attempt to understand and characterise Generation Y and fit it into the current system of values. According to the most audible observation, the value judgements of Generation Y have shifted toward self-realisation and individualism and a change from material values to post-material values (life quality, personal autonomy, creativity, etc.) has taken place. Behind all this we may ask whether Generation Y is a generation of losers and exiles that are escaping abroad, or are they a generation of narcissist hedonists who evade taking on Generation X responsibilities like marriage, family and real estate. The complaints and scepticism of Generation X are answered by turning one's back against any possible cooperation as no one has the right to criticise the individualistic pursuits of the epsilons.

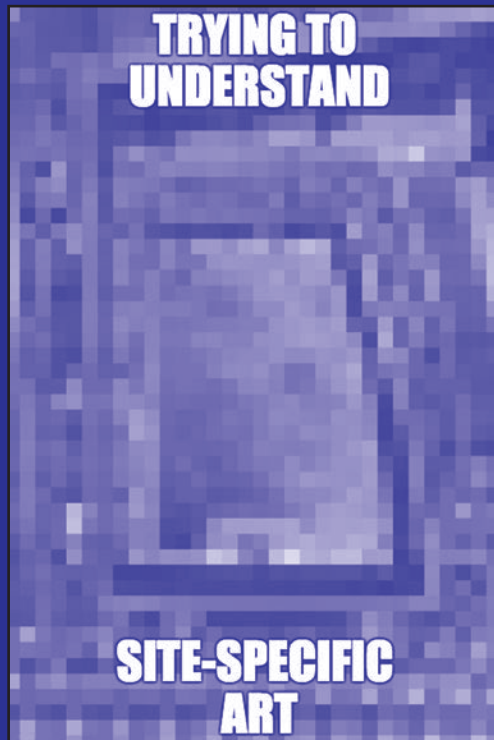
MA

ART NÕUKAS Mimikri

2015. PVC, digitaalfoto, 162 × 160 × 124 × 92 cm. Kunstniku loal

ART NÕUKAS Mimicry

2015. PVC, digital photo, 162 × 160 × 124 × 92 cm. Courtesy of the artist

Teose reproduktsioon.
Art Nõukas. "Mimikri".
2015

Reproduction.
Art Nõukas. Mimicry.
2015

Art Nõukase foto pealkirjaga “Mimikri” on kohaspetsiifiline teos, mis on inspireeritud Tartu Kunstimuuseumi näitusemaja trepikojast (Raekoja plats 18). Trepikoja kohal paikneval PVC-materjalile trükitud fotol võib aimata kolmandalt korruselt avanevat vaatepilti spiraalselt laskuvale käsipuule ja astmetele. Tegelik vaade on blokeeritud ja asendatud pikslilisega, kujutades seeläbi meie tavapärasest hägustunud nägemisviisi. Pikseldatud fotot täiendab meemi taoline sõnum “Trying to understand site-specific art” (“Püüdes mõista kohaspetsiifilist kunsti”), mis mõjub ironilise kommentaarina nii teose enda kui ka praeguse aja inimeste eluviisi kohta. Kas peaksime leppima tõsiasjaga, et kõike enda ümber ei olegi võimalik tähele panna ja õigesti mõista, või tuleks pingutada selle nimel, et igas hetkes rohkem kohal olla?

Lisaks asukohale on inspireerinud Nõukast teose loomisel praegusaja kiire elutempo ja sellest tulenev vähene süvenemine. Liigume iga päev eri keskkondades, kuid sageli märkame enda ümbrust vaid osaliselt ning suurem osa sellest jääb nägemata ja teadvustamata. Sama juhtub internetiavarustes surfates. Lõpututesse infovoogudesse uppudes moodustub meie peas vaid hägune viirvarr, mitte selge kogum uusi teadmisi. Moonutatud info vastuvõtmist võimendab veelgi asjaolu, et omandame seda väga sageli fotode kaudu või teistest reaalsuse subjektiivsetest tõlgendustest. See on muutunud nii igapäevaseks, et me ei teadvustagi enam, kui sageli toetume järeldustes mitte oma silmaga nähtule, vaid vahendatud representatsioonidele. Virtuaalmaailmas liikudes on see aspekt loomulik, kuid kui oleme ka reaalses ruumis sunnitud leppima olukorraga, kus vaade tegelikule keskkonnale on piiratud, mõjub see ahistavalt. Eriti mõjuv on see neile, kes on konkreetse ruumiga tuttavad, sest nende harjumuspärasest kogemust nihestatakse. Alati on olnud võimalik enne viimase korruse näitusesaali minekut hetkeks peatuda ja alla vaadata, kuid nüüd pörkab pilk vastu takistust – avatud ruumilise vaate asemel kohtame vaid selle tardunud ja moondatud fragmenti. Niisuguse kunstiteose puhul võib Walter Benjamini eeskujul küsida, mis juhtub teose autentsusega, kui kunstiteoseks on mehaaniliselt reprodutseeritud, hägustunud kuvand tegelikust keskkonnast?

H-LK

The Art Nõukas photo titled *Mimicry* is a location specific work that is inspired by the Tartu Art Museum staircase at Raekoja plats 18. The photo that lies above the staircase is printed on PVC material and from it one can assume the view from the third floor to the spiralling banister and steps. The actual view is blocked and replaced by a pixelated one, thus depicting our usual blurred vision. The pixelated photo is complemented by a meme-like message “Trying to understand site-specific art”, that acts as an ironic commentary on both the work itself and the lifestyle of current people. Should we accept the fact that it is not possible to notice or even understand everything around us or should we strive toward being more present in each and every moment?

In addition to the location, Nõukas was also inspired by the rapid tempo of modern life and the inattention that stems from it. We move through different environments every day, but often we only merely notice our surroundings and a large part of it remains unseen and unconscious to us. The same phenomenon takes place when surfing on the Internet. By drowning ourselves in the unending stream of information, our mind only gives shape to a blurry clutter and not a clear bundle of new knowledge. The taking in of distorted information is amplified by the circumstance that we often receive it from photos or other people’s subjective interpretations of reality. It has become an everyday phenomenon to such a degree that we no longer acknowledge how little we rely on conclusions made by ourselves and how much on representations mediated to us. It is a natural aspect of exploring a virtual world, but when we are forced to accept the situation in real space, where the view to an actual environment is limited, it starts to have a harrowing effect on us. It especially influences those who are used to a specific room, because their habitual experience is being dislocated. It has always been possible to stop and look down the staircase before going to the third floor exhibition hall, but now our eye meets an obstacle – instead of an open spatial view, we see a frozen and transformed fragment of it. In the case of such an artwork, like Walter Benjamin, we could ask what happens to the authenticity of a work when the artwork is a mechanically reproduced blurred image of the real environment.

H-LK

JÜRI OJAVER Lained

2007. Videoinstallatsioon, 7 min 17 s. Tartu Kunstimuseum

JÜRI OJAVER Waves

2007. Video installation, 7 min 17 s.
Tartu Art Museum

Kaader videost.
Jüri Ojaver. Lained.
2007

Video still.
Jüri Ojaver. Waves.
2007

On teada, et riigi geograafiline asukoht mõjutab seal elavate inimeste taju, nii on meri ja lained olnud Eesti kunstis väga populaarne teema. Kui Kaarel Kurismaa oma videos võistleb lainetega, siis Jüri Ojaver pigem suhtleb nendega. Kunstnik istub videos keset merd kivirahnul, must mantel seljas, ning tõuseb aeg-ajalt püsti ja liigutab käsi, nagu oleksid need tiivad. Lained peksavad tema mantli all olevat alasti keha.

Üks sümbolitest, mida meri kannab, on elu ja tulevik. Näiteks tegelaskujud Caspar David Friedrichi maalidel uurivad hoolikalt merd. Nad küsivad unistades, mida võib tulevik neile tuua. Noorusega ei kaasne ainult rumalus ja naiivsus, nagu tihtilugu arvatakse. Noorusega kaasneb ka julgus elukeerisesse sukelduda. Kivil olemine muidugi ei garanteeri, et noor ka päriselt midagi näeb, aga tal on võimatus elu vähemalt kogeda. Lainete jäised löögid võivad teha haiget, aga karmust läbi elamata pole võimalik kogemusi saada. Turvaline elu uusi teadmisi ei anna.

Kunstnik seisab püsti, üritades kivirahnult justkui ära lennata. See on riskantne ning võib-olla mõttetu, aga ta ei lõpeta proovimist. Kumb on noorena parem – kas mängida turvaliselt, isegi üritamata sukelduda lainete marusse, või võidelda, proovida ja elada elu, mis on täis eredaid emotsioone?

JP

It is a known fact that the geographical position of a country influences the perception of people who live there. So it's not a surprise that the sea and waves are a very popular topic in the art of Estonia.

Kaarel Kurismaa competes with waves in his video. Jüri Ojaver, however, rather interacts with waves. In the video the artist sits on his haunches on a boulder in the sea. Ojaver wears a black coat, from time to time he stands up and flaps his arms as if they were wings. He is not safely placed on the beach but is situated in the middle of the sea where waves are constantly beating his naked, under the coat, body.

One of the symbols that the sea bears is life and future. Characters in Caspar David Friedrich's paintings are gazing at the sea. They are questioning what the future is going to bring into their lives and dreaming. Jüri Ojaver is not afraid to step into the sea. Young people are not only foolish, naïve creatures, as is often said. Young people are brave enough to embrace their lives. Of course, sitting on a stone doesn't guarantee that they see the vast extent of the sea but they get a chance to feel this life. Beating waves might hurt, they might be freezing, but without feeling the harsher aspects one cannot know anything for sure, living a safe life doesn't give knowledge.

The artist stands up in an attempt to “fly” away from a boulder in the sea. It is risky and maybe pointless but he doesn't stop trying. How to choose what is better when you are young– to play it safe and not even bother to enter the dangerous sea with its constantly breaking waves or to fight and try and live a life full of vivid emotions?

JP

ATS PARVE Projektsioon

2013–... Digitaalfotod, mõõdud varieeruvad. Kunstniku loal.
Eksponeeritud veebigaleriis <http://www.tartmus.ee/atsparveprojection>

ATS PARVE Projection

2013–... Digital photos, dimensions variable. Courtesy of the artist
Exhibited at web-gallery <http://www.tartmus.ee/atsparveprojection>

Teose reproduktsioon.
Ats Parve. "Projektsioon".
2013–...

Reproduction.
Ats Parve. Projection.
2013–...

Parve on portreerinud noori kunstnikke ja kunstitudengeid kodus keskkonnas magamas ja töötamas. Kunstnik töötab ka magades, ta töötab kogu aeg (viidates Serbia kontseptuaalse kunstniku Mladen Stilinovići 1977. aasta fotoseeriale “Kunstnik töötab”). Igal digitaalfotoal kattuvad virtuaalne ja reaalne koht – reaalsesse ruumi on projitseeritud pilt kohast, kus noored tahaksid kõige rohkem olla. V.a. ühel fotol, kus portreeritav on valinud ideaalpaigaks koha, kus ta juba elab, niisiis on ruumi toodud *camera obscura* projektsioon.

Soov “ära saada” on üldinimlik – alati on rohi rohelisem kuskil mujal kui seal, kus parasjagu viibitakse. Arvestades, et tööturg globaliseerub üha rohkem, toob see vabakutseliste jaoks kaasa ebakindluse ja töötingimuste kehvenemise. Riik ei suuda uuenenud töösuhete tingimustes sotsiaalseid tagatise anda, mistõttu ollakse sunnitud nentima, et tõenäoliselt on tulevad aastad majanduslikult raskemad kui eelnevad.

Parve fotoseerias toimib projektsioon ettekujutuse reaalse esitusena. Sarnaselt *camera obscura* põhimõttele on projektsioon kuvatud ruumi peegelpildis ja ümberpööratult. 2010. aastal paigaldati Parve initsiatiivil *camera obscura* Vabaduse väljakule ja Kumu sisehoovi. Tegemist oli pimedaga ruumiga, mille seinast olevast avast tekkis vastasseinale ava ees oleva ümberpööratud kujutise. *Camera obscurat* võib pidada fotograafia kui kujutise fikseerimise eel etapiks. Antud seeria “Projektsioon” näitel pole Parve endiselt huvitatud materiaalselt fikseeritud fotost, esitledes fotosid veebigaleriis nende algupärases, digitaalses vormis.

Seeläbi on kunstikogemus teisenenud, teose vastuvõtt ei olene enam füüsilisest originaalsest objektist, mille nägemiseks peab minema galeriisse või muuseumisse, vaid seda on võimalik kogeda nutitelefoni või arvutiekraani abil ükskõik kuskohas, suurendades teose leviala, kuid kaotades sealjuures kontrolli kujutise kvaliteedi üle. Fotosid võib alla laadida, kopeerida, manipuleerida, töödelda, uuesti üles laadida.

MA

Parve has portrayed young artists and art students sleeping and working in their home environment. An artist works during sleep as well, an artist works all the time (referencing the 1977 photo series *Artist at Work* by the Serbian conceptual artist Mladen Stilinović). Every digital photo is a meeting place of the virtual and real – a picture of a place where young people would want to be the most has been projected into real space, excluding one photo, where the portrayed has chosen their ideal place to be the place where they already live – therefore a *camera obscura* projection has been taken into real space.

The wish to “get away” is universal – the grass is always greener somewhere else. Taking into account the globalisation of the labour market, the working conditions of freelancers is getting worse and with it comes a growing uncertainty. Nations cannot provide social security in the new circumstances of labour relations, due to which we are inclined to assert that the coming years will probably be financially worse than previous ones.

Parve’s photo series uses projection as a real exposition of the imaginary. Similarly to the *camera obscura* principle, projection is displayed as the inverted mirror image of space. In 2010 as a result of Parve’s initiative, a *camera obscura* was placed on the Freedom Square and Kumu courtyard. It was a dark room, which had a hole in the wall that projected an upside down image of whatever was in front of the hole. *Camera obscura* can be seen as an early stage of photography as the fixating of an image. As can be seen from the series *Projection*, Parve is still not interested in a materially fixed photo, presenting the photos at a web-gallery in their original, digital state.

As a result, the aesthetic experience has been transformed and the reception of a work no longer depends on the original physical object that you have to manually go and see at a gallery or a museum. It can be experienced through a smartphone or a computer screen anywhere, extending the spread of the work, but in that process control over the quality of the image is lost. Photos can be downloaded, copied, manipulated, processed and re-uploaded.

MA

BRUNO PEINADO Pealkirjata. Lõputu suvi

2007. Lakitud alumiiniumplaat, neonvalgusti, valgusregulaator, trafo,
150 × 150 × 7 cm. 8/8. Galerii Loevenbruck (Pariis) loal

BRUNO PEINADO Sans Titre. The Endless Summer

2007. Aluminium composite panel, lacquer paint, digitally controlled
cut, neon light, dimmer, transformer, 150 × 150 × 7 cm. 8/8. Courtesy
of Gallery Loevenbruck (Paris)

Teose foto.
Bruno Peinado. "Pealkirjata. Lõputu suvi".
2007. Foto: Marc Damage

Photo of the artwork.
Bruno Peinado. Sans Titre, The Endless Summer.
2007. Photo: Marc Damage

Bruno Peinado teos “Pealkirjata. Lõputu suvi” kujutab ümmargust naerunägu, millest paistab läbi kiirgav valgus, tekitades selle ümber pühalikult mõjuva kuma. Tema teos sisaldab viiteid nii tänapäeva kui ka varasemate aastakümnete noortekultuurile. Ühelt poolt viidatakse nüüdisaegsele visuaalkultuurile, mille üks elemente on virtuaalsuhtluses levinud emotikon, kuid teisalt ka 1970. ja 1980. aastate noortekultuurile, mil oli kasutusel sarnane naerunägu. Nii töö pealkiri “Lõputu suvi” kui ka esitatud märk on tihedalt seotud 1980. aastate lõpu perioodiga Suurbritannias, mida tuntakse elektroonilise tantsumuusika ja reivikultuuri esilekerkimise ajana. Samuti kuulub antud perioodi juurde eufooriatunnet tekitavate narkootikumide tarbimislaine. Traditsiooniliselt kollase taustaga naerunägu sai selle ennastunustava perioodi (nn *The Second Summer of Love*) embleemiks.

Praegu seostub naerunägu aga ka virtuaalkeskcondadele omase suhtlusviisiga, mis on aja kokkuhoiu huvides taandatud lihtsustatud märkidele. Selline suhtlus on hästi kooskõlas nn ASAP-elustiiliga, mida iseloomustab kiire elutempo ja sellega kaasnev vähene süvenemine. Üldistatud märkide ja lühendite abil info vahetamine on mugav ja käepärane. Samas on keerukas sel viisil täpseid ideid ja detaile edastada ning sageli tekib oht üksteist valesti mõista. Tehnika vahendusel on võimalik oma sõnumeid tervele maailmale edastada vaid mõne sõrmeliigutusega, kuid taoline lihtsus on toonud kaasa sõnumite ülekülluse ja võimetuse neid kõiki vastu võtta. Samas ei peeta seda ilmtingimata negatiivseks arenguks. Näib, et tänapäeva nooruslik elustiil ei eelda mitte originaalseid ideid, vaid hoopis massidele kohandatud märgisüsteemi tundmist ja oskuslikku kasutamist.

Peinado kiirgava naerunäoga kohtudes satub vaataja selle tavapäraselt virtuaalsesse maailma kuuluva märgiga reaalses ruumis vastamisi. Tekib küsimus, millist tähendust me sellele sümbolile omistame või kas seda endale üldse mõtestada soovime.

H-LK

Bruno Peinado's work *Sans Titre, The Endless Summer* shows a round smiley face, through which light emits, creating a saintly glow around it. His work contains references to the youth culture of both today and the earlier decades. On the one hand, it refers to the present visual culture by representing the emoticon that is common in virtual communication. On the other hand it refers to the youth culture of the 1970s and 80s when a similar smiley face was used. Both the emoticon and the title *Endless Summer* are closely related to the end of the 80s in Great Britain, a time period known for the rise of electronic dance music and rave culture. The same period is also known for a rising trend in taking drugs that create a sense of euphoria. Traditionally, the yellow smiley face became the emblem of the so-called Second Summer of Love.

Today, the smiley face is associated with the conversations of virtual environments that have been reduced to simplified signs in order to save time. This kind of communication is in accordance with the so called ASAP lifestyle, that is characterised by a fast pace of life and the lowered concentration that results from it. Exchanging information with generalised signs and abbreviations is both comfortable and convenient. However, with this method it is difficult to communicate exact ideas and details and often misunderstandings may occur. Technology makes it possible to send messages to the whole world by merely moving a finger, but such a simplification has brought with it the overabundance of messages and an inability to take them all in. Then again it is not necessarily thought to be a negative development. It seems that the modern youth lifestyle does not call for original ideas, but rather an understanding and a proficiency at the sign language meant for the masses.

When encountering Peinado's beaming smiley face, the observer will stand face to face with the sign that usually belongs to a virtual world. The question arises, what kind of a meaning are we giving to this symbol or do we even want to give it a meaning at all?

H-LK

TIMO TOOTS Meediamull

2008. Interaktiivne installatsioon, mõõdud varieeruvad.
Kunstniku loal

TIMO TOOTS The Media Bubble

2008. Interactive installation, dimensions vary. Courtesy of the artist

Teose foto.
Timo Toots. "Meediamull".
2008. Foto: Rasmus Jurkatam

Photo of the artwork.
Timo Toots. The Media Bubble.
2008. Photo: Rasmus Jurkatam

“Meediamull” on interaktiivne installatsioon, mis toimib tänu külastaja otsusele astuda põrandal asetsevale ümmargusele plaadile. Plaadil keerlema hakates lööb ühtäkki ruumis kihama tõeline meediamaastik ning mida jõudsamalt selle sees keerelda, seda rohkem ja valjemini edastatakse uudiste pealkirju rahvusvahelisest ja kohalikust ajakirjandusest. Informatsiooni pole võimalik süveneda, sest üks teade asendub pidevalt järgmisega, kuniks informatsiooni üleküllusest tekkinud peapööritus sunnib meediamullist välja astuma ning maha jäävad tasapisi haihtuvad infokatked.

Inimvõimel on piirid, tähelepanuvõime on valikuline. Isegi kui tahaks, on võimatu kogu ümbritsevasse adekvaatselt süveneda. Elutempo on kiirenenud ning ootamisest on kujunenud kõige põlastusväärsem tegevus, mis tuleb asendada nutitefonis surfamise, muusika kuulamise või muu taolisega. Teisalt lükatakse informatsiooni kättesaadavuse varjus edasi kõikvõimalikke kohustusi ja tähtaegu – selle asemel, et süveneda olulisse, uputakse asendustegevustesse interneti sügavustes.

“Meediamull” on tänapäeval valitseva infokülluse ideaalne kehastus. Info mõõdutundetust tarbimisest on saanud elustiili osa, mis kujundab sotsiaalset elu tervikuna. Pidevalt uuenev informatsioonivoog võib viia osavõtmatu iiveldustundeni. Sellises kontekstis võib pidada kõige olulisemaks oskust filtreerida ebavajalikust välja tarvilik ning hoida fookust kõige tähtsamal. Kuidas seda aga teha, kui info tarbimisest ja selle omapoolsest tootmisest on saanud eneseteostuse ja identiteedi konstrueerimise keskne osa?

MA

The Media Bubble is an interactive installation that activates when a visitor decides to step on the circular plate on the floor. Spinning on the plate sets in motion a media landscape in the room and the stronger the spinning, the louder and more intense the news headlines from international and local media are presented. It is not possible to concentrate on the information as one headline is constantly replaced by the next, until the information overload makes one dizzy and forces one to step out of the media bubble, leaving behind fading fragments of info.

Human powers are limited, attentiveness is selective. Even if we want to, it is impossible to adequately concentrate on everything surrounding us. The speed of life has quickened and waiting has become the most despicable activity, often replaced by surfing on the smartphone listening to music or some other activity. On the other hand, due to the accessibility of information, all kinds of responsibilities and deadlines are postponed. Instead of concentrating on the important, we drown ourselves in the substitute activities in the depths of the Internet.

The Media Bubble is the ideal representation of modern day information abundance. The immoderate consumption of info has become part of a lifestyle that shapes our social life as a whole. The constantly updating stream of information can drive a non-participating person to nausea. In this context, the most useful skill would be filtering out the useful from the unnecessary and keeping the most important in focus. How to manage it though, when the consuming and producing of information has become the central part of self-fulfilment and the construction of identity?

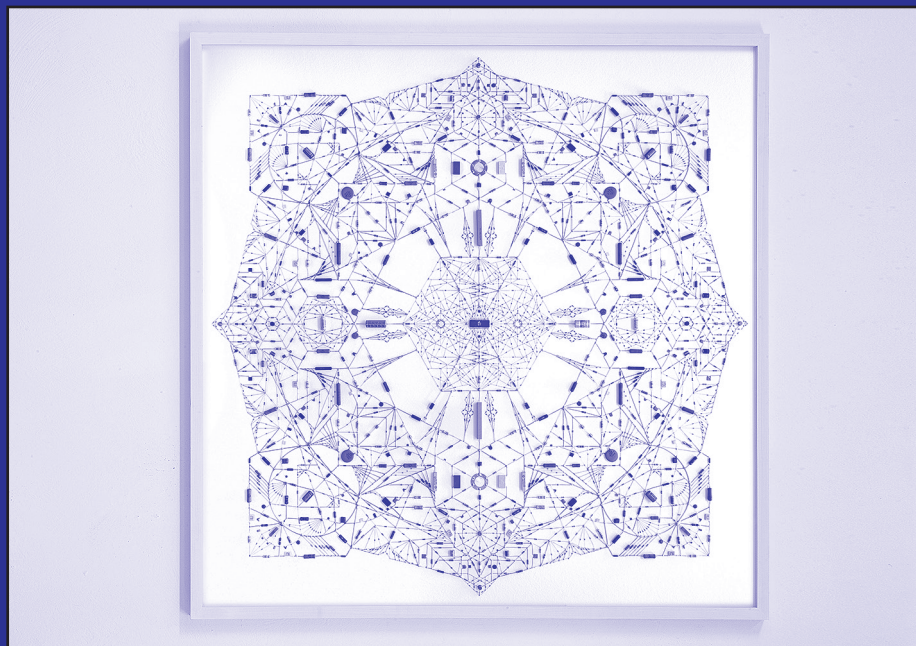
MA

LEONARDO ULIAN
Tehnoloogiline
mandala 30 –
Sisemine Kamber

2015. Elektroonilised komponendid, vasktraat, paber, puitraam.
Kunstniku loal

LEONARDO ULIAN
Technological
Mandala 30 –
Inner Chamber

2015. Electronic components, copper wire, paper, wood frame.
Courtesy of the artist

Reproduksioon.
Leonardo Ulian. "Tehnoloogiline mandala 30 – sisemine kamber".
2015

Reproduction.
Leonardo Ulian. "Technological Mandala 30 – Inner Chamber".
2015

Leonardo Ulian on Itaalia kunstnik, kes elab Londonis ja töötab hinduismi- ja budismisümbolitega. Tema identiteet ja kunst demonstreerivad, kuidas segunevad tänapäeval mitmesugused tähistussüsteemid.

Mandalate sarjaks valis kunstnik elektroonilised komponendid, et luua universumit esindav spirituaalne ja rituaalne sümbol. "Tehnoloogiline mandala 30 – sisemine kamber" seob kaks maailma, millel pole esialgu midagi ühist, kuigi muistsete religioonide ideed levivad kaasaegsesse maailma tehnoloogiliste vahendite abil ning tänapäevane maailm põhineb elektroonilistel tehnoloogiatel. Viis, kuidas kunstnik viib omavahel kokku Hindustani poolsaare pärandi Lääne saavutustega, illustreerib kosmopolitanismi modernseid printsiipe. Kosmopolitanismi kui ideoloogia juured on muistises Kreeka filosoofias, ehkki tänapäeval on see levinud kui elamisviis. Maailma avatus annab meile võimaluse kuuluda tervikusse, samal ajal isikupäraseks jäädes. Identiteeditaju saavutatakse eri gruppide vahel liikudes ning eri tegevusi kombineerides. Kunstnik ei kopeeri traditsioonilist tehnikat, mida kasutatakse kindla idee representeerimiseks, vaid liidab sellega ühte oma vaate. Me ei pea end kohandama erinevate mõjutustega, et end siin maailmas mugavalt tunda, vaid saame kohandada need mõjutused vastavalt oma vajadustele. Peaaegu üürikestest, õrnadest elektroonilisest komponentidest valmistatud mandala küsib meilt: kas me eksisteerime igavikus ka siis, kui kõik haavatavad tehnoloogiad kaovad? Või ehk aitavad need samad tehnoloogiad kaasa lõputute tähenduste loomisele, mis aitavad meil jääda hävimatuks?

JP

Leonardo Ulian is an Italian artist living in London and working with symbols of Hinduism and Buddhism. His identity and his art both reveal the way things mix today.

For his series of mandalas, the artist chose electronic components to create the spiritual and ritual symbol, representing the Universe. "Technological Mandala 30 – Inner Chamber" blends together in it two worlds that don't have anything in common at first glance. However, the ideas of ancient religions are spreading in the modern world through the means of technologies. In fact, today's world itself, today's Universe is being based on electronic technologies.

The way Leonardo Ulian combines the heritage of the Indian subcontinent with Western achievements illustrates modern principles of cosmopolitanism. Cosmopolitanism as an ideology has its roots in Ancient Greek philosophy, however, nowadays cosmopolitanism is widely spread as a way of living. The openness of the modern world gives us the possibility to belong to a whole and to be individual at the same time. A sense of identity can be achieved by moving between groups and combining activities. The artist doesn't copy the traditional technique to represent a certain idea but incorporates his own vision. While making yourself at home in the world, one doesn't have to adapt himself to different influences, but can adapt these influences to his own needs.

Made of almost ephemeral fragile electronic components the mandala is asking us: are we going to exist in eternity once all vulnerable technologies disappear? Or maybe these exact technologies will contribute to creating the endless meanings that will help us to remain imperishable?

JP

Helmi Arrak

(sünd 1988) õppis 2007–2010 Tartu Ülikooli maalingute osakonnas ning aastast 2010 Tartu Kõrgema Kunstikooli mööblisakonnas. Enamasti kujutab inimesi, kuulsusi, loomi ja muid tegelasi, kes haaravad vaataja kaasa ning jutustavad oma loo. Kunstniku looming on väga visandlik ja illustriativne ning tema töid kasutavad ka erinevad väljaanded. Isikunäitusi: "Jelly Jenny", Loov galerii, Tartu (2014); "Pieces From My Room", 008 galerii, Tallinn (2013); "Monkeys, Moms and Rockstars", Kõue mõis, Eesti (2012). Helmi Arrak on pälvinud Kau Akadeemia noore kunstniku stipendiumi (2012).

Krzysztof Bagiński

(sünd 1989) on Poola kunstnik, kes õpib aastast 2012 Varssavi kaunite kunstide akadeemias. Väljendab end peamiselt skulptuuri, installatsiooni ja *performance*'iga kaudu, lisaks kaasab aktiivselt inimesi ning ehitab oma teosed üles nende emotsioonide ja reageeringute peale. Meeldib rahutus, abstraktsus ja huumor. Ühisnäitusi: "In the Pan", galerii Sandra, Varssavi, Poola (2015); "No yawning", Nowy Teatr, Varssavi, Poola (2014); "Urban Shaman", Varssavi vanalinn, Poola (2014); "S-NOW apersonalformofarchitecture" Umeå, Rootsi (2014); "Spokojna Tour Now!", MOCAK, Kraków, Poola (2013); "Wanda Liza", BWA Zielona Góra, Poola (2013).

Eglė Budvytytė

(sünd 1981) on Leedu video- ja *performance*'i kunstnik, kes õppis aastatel 2000–2004 Vilniuse kunstiakadeemias fotografiat, aastatel 2004–2006 Gerrit Rietveldi akadeemias audiovisuaalset meediat ning aastatel 2006–2008 Piet Zwarti instituudis kauneid kunste. Lisaks on ta olnud residendina Belgias, Prantsusmaal, Leedus ja Hollandis. Budvytytė huvitub kehalistest praktikatest ning loob oma töödes esitatavate motiivide edasiandmiseks muinasjutulisi narratiive. Ühisnäitusi: "Le Mouvement, performing the city", Biel/Bienne, Šveits (2014); "You Imagine What You Desire", Sydney, Austraalia (2014); "Modules", Palais de Tokyo, Pariis, Prantsusmaa (2012); "If We Can't Get It Together", Toronto, Kanada (2008); "The Joy is Not Mentioned", kaasaegse kunsti keskus, Vilnius, Leedu (2007).

Democracia

on Madridis loodud kunstnike rühmitus, mille asutasid 2000. aastal Pablo España (sünd 1970) ja Iván López (sünd 1970). Loomingus väljendavad muret pildikujundi domineeriva tähtsuse kohta, käsitledes poliitikat, tehnoloogiat ja kultuuri pettekujutelmadena. Muu hulgas tegeleb Democracia ka publitseerimise ja kureerimisprojektidega. Ühisnäitusi: "One Shot! Football & Contemporary Art", MuBE, São Paulo, Brasiilia (2014); "The Red and White flag Project", Teloglion Foundation of Art, Thessaloniki, Kreeka (2013). Rühmituse näitusi: "Os protegemos de vosotros mismos", ADN galerii, Barcelona, Hispaania (2014); "Powerlessness, a situation. Democracia, Revolutie & Polizey", Frankfurter Kunstverein, Germany (2013); "Ser y Durar", VIVACOM Art Hall, Sofia, Bulgaaria (2012).

Helmi Arrak

(born 1988) studied painting at the University of Tartu during 2007–2010 and since 2010 has studied in the furniture department of Tartu Art College. She mostly portrays people, celebrities, animals and other characters who grab the viewer's attention and tell their story. The creations of the artist are very sketch like and illustrative and her works are used by various publications. Personal exhibitions: *Jelly Jenny*, Loov Gallery, Tartu (2014); *Pieces From My Room*, 008 Gallery, Tallinn (2013); *Monkeys, Moms and Rockstars*, Kõue estate, Estonia (2012). Helmi Arrak has received the Kau Academy Young Artist scholarship (2012).

Krzysztof Bagiński

(born 1989) is a Polish artist who since 2012, has studied at the Warsaw Academy of Fine Arts. He mainly expresses himself through sculpture, installations and performance. He also actively involves people in his work by using their reactions and emotions as the basis of the work. He likes anxiety, the abstract and humour. Joint exhibitions: *In the Pan*, Gallery Sandra, Warsaw, Poland (2015); *No yawning*, Nowy Teatr, Warsaw, Poland (2014); *Urban Shaman*, Warsaw Old Town, Poland (2014); *S-NOW apersonalformofarchitecture* Umeå, Sweden (2014); *Spokojna Tour Now!*, MOCAK, Krakow, Poland (2013); *Wanda Liza*, BWA Zielona Góra, Poland (2013).

Eglė Budvytytė

(born 1981) is a Lithuanian video and performance artist who studied photography at the Lithuanian Academy of Art in 2000–2004, audio-visual media at the Gerrit Rietveld Academie in 2004–2006 and fine arts at the Piet Zwart Institute during 2006–2008. She has also been a resident in Belgium, France, Lithuania and the Netherlands. Budvytytė is interested in bodily practices and creates fairy tale narratives to convey the motives in her work. Joint exhibitions: *Le Mouvement, performing the city*, Biel/Bienne, Switzerland (2014); *You Imagine What You Desire*, Sydney, Australia (2014); *Modules*, Palais de Tokyo, Paris, France (2012); *If We Can't Get It Together*, Toronto, Canada (2008); *The Joy is Not Mentioned*, Contemporary Art Centre, Vilnius, Lithuania (2007).

Democracia

is a group of artists established in 2000 in Madrid by Pablo España (born 1970) and Iván López (born 1970). Their work expresses concern for the domination of imagery, portraying politics, technology and culture as illusions. Democracia also does publishing and curating projects. Joint exhibitions: *One Shot! Football & Contemporary Art*, MuBE, São Paulo, Brazil (2014); *The Red and White flag Project*, Teloglion Foundation of Art, Thessaloniki, Greece (2013). Group exhibitions: *Os protegemos de vosotros mismos*, ADN Gallery, Barcelona, Spain (2014); *Powerlessness, a situation. Democracia, Revolutie & Polizey*, Frankfurter Kunstverein, Germany (2013); *Ser y Durar*, VIVACOM Art Hall, Sofia, Bulgaria (2012).

Eike Eplik

(sünd 1982) õppis aastatel 2002–2007 Tartu Kõrgemas Kunstikoolis ja aastatel 2007–2010 Eesti Kunstiakadeemias skulptuuri eriala. Lisaks on ta täiendanud ennast Soomes ja Berliinis. Tema loomingut, mille keskmeks on tavaliselt loomad, iseloomustab mängulisus, fantaasiaküllus ja müstilisus. Isikunäitisi: “Kujukuju”, Draakoni galerii, Tallinn (2014); “Tüdruk, kes kõike armastas”, Y-galerii, Tartu (2012); “Väike oks”, Y-galerii, Tartu (2011); “Maja ja Mina”, Raja galerii, Tallinn (2010). Tema teosed kuuluvad Tartu Kunstimuseumi kogusse. Eike Eplik on pälvinud kunstniku produktsioonistiipendiumi KUKU NUNNU (2012) ja Eduard Wiiralti stipendiumi (2006).

Minna Hint

(sünd 1981) õppis aastatel 1999–2006 Eesti Kunstiakadeemias maali eriala. Lisaks on ta olnud vahetusüliõpilasena Inglismaal Hulli kunstiakadeemias. Hint loob filme ja installatsioone dokumentaalse ainese põhjal ning otsib loomingus kaudu vastuseid keerukatele elulistele küsimustele. Hinti eesmärk on pakkuda publikule väändunud peegelpilti neist endast või alternatiivseid vaateid problemaatilistele teemadele. Ühisnäitisi: “Sinopale biennale”, Sinop, Türgi (2012); “Exotic”, Tallinna Kunstimaja (2012); “Society, Dirt & Satiety”, Costello Club, Madrid, Hispaania (2010). Isikunäitisi: “This Side Up”, Okasroosikese loss, Tallinn (2013); “Touch vs. Conversation”, Hellemanni torn, Tallinn (2008). Tema teosed kuuluvad Eesti Kunstimuseumi, Tartu Kunstimuseumi ning Eesti Rahva Muuseumi kogudesse.

Miguel B. Jaques

(sünd 1993) on Portugal graafiline disainer, kes õppis aastatel 2011–2014 Évora kunstiülikoolis tööstus- ja graafilist disaini. Lisaks on ta olnud vahetusüliõpilasena Hannoveri rakendusteaduste ülikoolis. Kogemusi on omandanud veel Évora kunstiülikoolis plakatite disainerina ja videomängude ettevõttes Nerd Monkeys kujundajana. Jaques alustas heliga eksperimenteerimist ülikoolis õppides. Kasutab loomingus digitaal- ja analoogtehnikat, et anda teada-tuntud helidele uus perspektiiv. Peamiseks fookuseks on meeleolu, heli ja visuaalide ühendamine. Ühisnäitisi: “How to look at it II”, konnektor #28 (konnektor – Forum für Künste), Hannover, Saksamaa (2014). Isikunäitus: Castelo de Evoramonte galerii, Portugal (2015).

Ada Karczmarczyk

(sünd 1985) on Poola kunstnik, kes õppis aastatel 2004–2009 Poznańi kaunite kunstide akadeemias intermeedia osakonnas. Lisaks oli ta aastal 2010 New Yorgis praktikal. Karczmarczyk on võtnud missiooniks õpetada oma kunstiga laiemale ühiskonnale kultuuri ja vaimsust. Ta on veendunud, et kunst on võimeline harima, liigutama südameid, tervendama, ergutama, muutma harjumuspärast mõtlemist ning avama ennast veidrusele. Ühisnäitisi: “Private Settings” moodsa kunsti muuseum, Varssavi, Poola (2014); “From the Pharaohs to Lady Gaga”, Varssavi rahvusmuuseum, Poola (2012); “Poland is not yet lost”, Mica Moca galerii, Berliin, Saksamaa (2011). Isikunäitisi: “Just Love Me”, galerii Arsenal, Białystok, Poola (2014);

Eike Eplik

(born 1982) studied at Tartu Art College during the years 2002–2007 and sculpture at the Estonian Academy of Arts throughout 2007–2010. She has supplemented her studies in Finland and Berlin. Her creation usually depicts animals and is characterised by playfulness, abundance of fantasy and mysticism. Personal exhibitions: *Kujukuju*, Draakoni Gallery, Tallinn (2014); *Tüdruk, kes kõike armastas*, Y-Gallery, Tartu (2012); *Väike oks*, Y-Gallery, Tartu (2011); *Maja ja Mina*, Raja Gallery, Tallinn (2010). Her works belong to the Tartu Art Museum collection. Eike Eplik has received the production scholarship KUKU NUNNU (2012) and the Eduard Wiiralt scholarship (2006).

Minna Hint

(born 1981) studied painting at the Estonian Academy of Arts during 1999–2006. She was also an exchange student at Hull Art Academy, in Hull, England. She creates films and installations based on documentary subjects and through her work seeks answers for difficult questions in life. Her goal is to offer the audience a distorted mirror image of themselves or simply alternative views on problematic topics. Joint exhibitions: *Sinopale biennale*, Sinop, Turkey (2012); *Exotic*, Tallinn Art Hall (2012); *Society, Dirt & Satiety*, Costello Club, Madrid, Spain (2010). Personal exhibitions: *This Side Up*, Okasroosikese loss, Uus 19, Tallinn (2013); *Touch vs. Conversation*, Hellemann tower, Tallinn (2008). Her works belong to the collections of Kumu Art Museum, Tartu Art Museum and Estonian National Museum.

Miguel B. Jaques

(born 1993) is a Portuguese graphic designer who studied industrial and graphic design at the University of Évora, Portugal, during the years 2011–2014. He has been an exchange student at the Hannover University of Applied Sciences. He has acquired additional experiences at University of Évora as a poster designer and as a designer in the video game company Nerd Monkeys. Jaques started experimenting with sound during his studies at the university. In his work, he uses digital and analogue techniques to give a new perspective to well-known sounds. His main focus is connecting mood, sound and visuals. Joint exhibitions: *How to look at it II*, konnektor #28 (*Forum für Künste*), Hannover, Germany (2014). Personal exhibitions: Castelo de Evoramonte Gallery, Portugal (2015).

Ada Karczmarczyk

(born 1985) is a Polish artist, who studied in the intermedia department at the University of Fine Arts in Poznań in 2004–2009. She was a trainee in New York in 2010. Karczmarczyk has taken it on herself to teach culture and spirituality to the wider audience with the help of her art. She is determined that art is capable of educating, moving hearts, heal, stimulate, change habitual thinking and open oneself to oddities. Joint exhibitions: *Private Settings*, Museum of Modern Art, Warsaw, Poland (2014); *From the Pharaohs to Lady Gaga*, National Museum in Warsaw, Poland (2012); *Poland is not yet lost*, Mica Moca Gallery, Berlin, Germany (2011).

"Testimony", Ujazdowski lossi kaasaegse kunsti keskus, Varssavi, Poola (2013); "EZO-POP-ART" Bomba, Kraków, Poola (2012). Ada Karczmarczyk on saanud äramärkimise Samsung Art Masteri (2010), Dolina Kreatywna (2008) ja Kanon Twórcówi (2006) poolt.

Mari-Leen Kiipli (sünd 1988),

Kulla Laas (sünd 1991),

Aap Tepper (sünd 1991),

Mari Volens (sünd 1981),

Kristina Õllek (sünd 1989) on Eesti Kunstiakadeemia fotograafiaosakonna magistrandid. Ühisest näitusetevusest kasvas välja Rundum *Artist-Run Space*'i asutamine ja eestvedamine. Näitustel on käsitletud teemasid nagu vaatamisharjumuste nihestamine, ruumist lähtumine ja eri meediumite piiride kompamine. Ühisnäitus: "Aknast ei paistnud muud kui taanduvat halli", Katarsis, Tallinn (2013); "Pöördumised", Tallinn, Hobusepea galerii (2013); "Man Can Turn in a Circle and in Doing So Turn Towards Any Point at Will", Raja galerii, Tallinn (2013), Rundum Showcase, "Manifesta kõrvalprogramm", Peterburi (2014), "Mikro", Draakoni Galerii, Tallinn (2014).

Kiwa (Jaanus Kivaste) (sünd 1975) on interdistsiplinaarne kunstnik, muusik, kuraator, õppejõud ja literaat, kes õppis aastatel skulptuuri 1992–1996 Tartu Kunstikoolis ning 1996–1998 Eesti Kunstiakadeemias. Lisaks on ta õppinud aastatel i Tartu Ülikoolis filosoofiat, aastatel 2004–2008 Tartu Kõrgemas Kunstikoolis eksternina meediakunsti ning vahemikus 2010–2011 Indoneesias Sebelas Maret'i ülikoolis indoneesia keelt ja kultuuri. Tegu on Eesti ühe aktiivseima kaasaegse kunstnikuga, kelle tegevusest mahub välja tooma vaid üksikuid saavutusi. Ühisnäitusi: "Tüüpilised inividid. Tartu grafiti ja tänavakunst 1994–2014", Tartu Kunstimuseum, Tartu (2014); "Ebamugavad narratiivid", ISFAG, Tallinn (2014); "Köler Prize", EKKM, Tallinn (2014); "Sümkroonist väljas. Helikunstist vaatega minevikku", Kumu kunstimuseum, Tallinn (2013); "Neoist Disaster", Yogyakarta Kunstimuseum, Indoneesia (2011); "Young British Art", Tallinna Kunstihoone (2001). Isikunäitusi: "Enter the Untitled", Vaal galerii, Tallinn (2013); "High on Nothing", Kumu kunstimuseum, Tallinn (2009); "Notes on Girl-Art", Von Krahl aknagalerii, Tallinn (2000); "Muzik at Vremja of my Vöhod", Raatuse galerii, Tallinn (1998). Tema töid on Eesti, Tartu ja Eesti Kaasaegse Kunstimuseumi ning Carousel'i muuseumi kollektsioonides. Kiwa on pälvinud Tallinna XVI graafikatriennaalil auhinna (2014) ning on olnud Köler Prize'i nominent (2014); 2014. aastal viibis residentuuris Stockholmi elektroonilise muusika stuudios *Fylkingen*.

Personal exhibitions: *Just Love Me*, Gallery Arsenal, Biatystok, Poland (2014); *Testimony*, Ujazdów Castle Centre for Contemporary Art, Warsaw, Poland (2013); *EZO-POP-ART Bomba*, Krakow, Poland (2012). Ada Karczmarczyk has received an honourable mention by Samsung Art Master (2010), Dolina Kreatywna (2008) and Kanon Twórców (2006).

Mari-Leen Kiipli (born 1988),

Kulla Laas (born 1991),

Aap Tepper (born 1991),

Mari Volens (born 1981),

Kristina Õllek (born 1989) are MA students of the Estonian Academy of Arts photography department. As a result of their joint exhibitions the artist-run-space RUNDUM was established, which they now run. Their exhibitions cover subjects like shifts in viewing habits, reliance on room and space and trying out different mediums. Joint exhibitions: *Aknast ei paistnud muud kui taanduvat halli*, Katarsis, Tallinn (2013); *Pöördumised*, Tallinn, Hobusepea Gallery (2013); *Man Can Turn in a Circle and in Doing So Turn Towards Any Point at Will*, Raja Gallery, Tallinn (2013), Rundum Showcase; *Manifesta kõrvalprogramm*, St. Petersburg (2014); *Mikro*, Draakoni Gallery, Tallinn (2014).

Kiwa (Jaanus Kivaste) (born 1975) is an interdisciplinary artist, musician, curator, lecturer and writer, who studied sculpture in 1992–1996 at Tartu Art School and in 1996–1998 at the Estonian Academy of Arts. He has also studied philosophy at the University of Tartu throughout 2002–2004, media art at Tartu Art College as an extern in 2004–2008 and Indonesian language and culture at the Sebelas Maret University in Indonesia from 2010–2011. He is one of the most active contemporary artists in Estonia. Group exhibitions: *Typical Individuals. Graffiti and Street Art in Tartu 1994–2014*, Tartu Art Museum, Tartu (2014); *Inconvenient Narratives*, EKKM, Tallinn (2014); *Köler Prize*, EKKM, Tallinn (2014); *Sümkroonist väljas. Helikunstist vaatega minevikku*, Kumu Art Museum, Tallinn (2013); *Neoist Disaster* Yogyakarta Art Museum, Indonesia (2011); *Young British Art*; Tallinn Art Hall (2001). Personal exhibitions: *Enter the Untitled* Vaal Gallery, Tallinn (2013); *High on Nothing*, Kumu Art Museum, Tallinn (2009); *Notes on Girl-Art* Von Krahl Window Gallery, Tallinn (2000); *Muzik at Vremja of my Vöhod*, Raatuse Gallery, Tallinn (1998). His works are in the collections of Kumu Art Museum, Tartu Art Museum, EKKM and Carousel Museum. Kiwa has received the Tallinn XVI Graphic Art Triennial Award (2014); nominated for the Köler Prize (2014); in 2014, was in the residency of the Electronic Music Studio *Fylkingen*.

Kaarel Kurismaa (sünd 1939) on maali- ja installatsioonikunstnik, kes lõpetas 1965. aastal Tartu Kunstikooli kunstilise kujundajana ning õppis aastatel 1966–1971 ERKI-s maali eriala. Lisaks on töötanud dekoratori, animaatori ja pedagoogina. Kurismaa on üks Eesti esimesi kineetilise kunsti viljelejaid. Teoste mõju seisneb vormi, heli ja värvi kooskõlas. Ühisnäitusi: “Sünkroonist väljas. Helikunstist vaatega minevikku”, Kumu kunstimuuseum (2013); Kumu püsiekspositsioon, Tallinn. Isikunäitusi: “Väike masin ja sõbrad” Vabaduse galerii, Tallinn (2015); “Teise süütuse tuba”, Tartu Kunstimuuseum (2009); “Polüfooniline” SooSoo galerii, Tallinn (2008). Tema teosed kuuluvad Tartu ja Eesti Kunstimuuseumi, Tallinna Kunstihoone ning Zimmeri Kunstimuuseumi kogudesse. Kaarel Kurismaa on pälvinud Eesti Kultuurkapitali kunsti aastapreemia (1995 ja 1997) ning Kristjan Raua preemia (1996).

Mihkel Maripuu (sünd 1987) õppis aastatel 2006–2010 Tartu Ülikoolis maalikunsti, aastatel 2010–2014 Eesti Kunstiakadeemias ning tegeles 2011–2012 magistriprojektiga Berliinis. Hiljutises loomingus tegeleb Maripuu maali kui meediumi dekonstrueerimisega. Tema eesmärk on mõtestada maali rolli kaasaja kontekstis ning katsetada selle piiridega. Ühisnäitusi: “Can’t Go On, Must Go On”, Tallinna Kunstihoone (2014); “Color is Chaos”, Nassau 42 Fine Arts, Antwerpen, Belgia (2014); “Two-Way Street. Contemporary Estonian Painting”, Korfu linnagalerii, Kreeka (2013); “Eesti kunstiskeenede arheoloogia ja tulevik”, Kumu kunstimuuseum, Tallinn (2012). Isikunäitusi: “#anonymous(im)possibilitiesintheivorytower #xoxo”, Hobusepea galerii, Tallinn (2014); “Spectrum of Vitamins”, Eesti Suursaatkond Berliinis (2012); “Neon Toybox”, Rael Artel Gallery: Non-Profit Project Space, Tartu (2010).

Johanna Mudist (sünd 1991) õppis aastatel 2010–2014 Tartu Kõrgemas Kunstikoolis ning 2014. aastast Eesti Kunstiakadeemias maali. Lisaks on ta olnud vahetusüliõpilasena Soomes Saimaa Rakendusteaduste Ülikoolis. Loomingus kujutab Mudist enamasti tunnet, mida ta kogeb ümbritsevast reaalsusest. Vaatamata sellele on tema teosed kaugel tegelikkusest ning omavad kummastavat nihestatust. Ühisnäitusi: “Valmis x olek”, Arhitektuuri- ja Disainigalerii, Tallinn (2014); “Tartu noore kunsti näitus”, Tartu Loomemajanduskeskus, (2014 ja 2013); “Eilsest vajunud”, Nooruse galerii, Tartu (2013); “Muuntuajat”, Pyhtää (Stockfors Art Fair), Soome (2013)

Art Nõukas (sünd 1992) õpib aastast 2012 Eesti Kunstiakadeemias installatsiooni- ja skulptuuriosakonnas. Nõukase tööd tulenevad tihti eksponeerimispaiga eripäradest. Oma kunstis püüab nihutada ühelt poolt erinevate meediumite ning teisalt vaataja tajude piire. Ühisnäitusi: “Damage Assessment”, EKMM, Tallinn (2014); “Ruumi Lahususe”, ISFAG, Tallinn (2014); “Escape Landscape”, Tartu Kunstimaja (2013); “Palm Snacks”, Raja galerii, Tallinn (2013); “cUMULATION/kUMULATSIOON”, Kumu kunstimuuseum,

Kaarel Kurismaa (born 1939) is a painter and an installation artist, who graduated Tartu Art School in 1965 as an artistic designer and studied painting at ERKI (former Estonian Academy of Arts) during the years 1966–1971. He has worked as a decorator, animator and pedagogue. He is one of the first practitioners of kinetic art in Estonia. His works are based on a harmony of shape, sound and colour. Joint exhibitions: *Sünkroonist väljas. Helikunstist vaatega minevikku*, Kumu Art Museum (2013); Kumu Art Museum permanent exhibition, Tallinn. Personal exhibitions: *Väike masin ja sõbrad*, Vabaduse Gallery, Tallinn (2015); *Teise süütuse tuba*, Tartu Art Museum (2009); *Polüfooniline* SooSoo Gallery, Tallinn (2008). His works belong to the collections of Tartu Art Museum, Kumu and Zimmer Art Museum. Kaarel Kurismaa has received the Estonian Culture Capital Annual Art Award (1995 and 1997) and the Kristjan Raud Award (1996).

Mihkel Maripuu (born 1987) studied painting at the University of Tartu during the years 2006–2010, in the Estonian Academy of Arts during 2010–2014, and also worked on a MA project in Berlin during 2011–2012. In his recent work, Maripuu attempts to deconstruct painting as a medium. His goal is to understand the role of painting in the modern context and to experiment with its boundaries. Joint exhibitions: *Can’t Go On, Must Go On*, Tallinna Art Hall (2014); *Color is Chaos*, Nassau 42 Fine Arts, Antwerp, Belgium (2014); *Two-Way Street. Contemporary Estonian Painting*, Corfu City Gallery, Greece (2013); *Eesti kunstiskeenede arheoloogia ja tulevik*, Kumu Art Museum, Tallinn (2012). Personal exhibitions: *#anonymous(im)possibilitiesintheivorytower #xoxo*, Hobusepea Gallery, Tallinn (2014); *Spectrum of Vitamins*, Estonian Embassy in Berlin (2012); *Neon Toybox*, Rael Artel Gallery: Non-Profit Project Space, Tartu (2010).

Johanna Mudist (born 1991) studied at Tartu Art College years 2010–2014 and since 2014 has been studying painting at the Estonian Academy of Arts. Additionally, she has been an exchange student in Finland at the Saimaa University of Applied Sciences. In her creations, Mudist often portrays the feeling that she gets from the surrounding reality. Despite this, her works are far from reality and have an uncanny dislocated feel to them. Joint exhibitions: *Valmis x olek*, Arhitektuuri- ja Disainigalerii, Tallinn (2014); *Tartu noore kunsti näitus*, Tartu Centre for Creative Industries, (2014 and 2013); *Eilsest vajunud*, Noorus Gallery, Tartu (2013); *Muuntuajat*, Pyhtää (Stockfors Art Fair), Finland (2013).

Art Nõukas (born 1992) has studied at the Estonian Academy of Arts in the department of installations and sculptures since 2012. His works often stem from the peculiarities of the exhibition space. With his art, he is trying to move the boundaries of different mediums and the perceptions of the spectator.

Tallinn (2012). Isikunäitus: "Point of View", Kultuuriklubi Kelm, Tallinn (2014). Art Nõukas on saanud noore skulptori preemianäitusel žürii poolt eraldi äramärgimise (2014).

Jüri Ojaver

(sünd 1955) on iseõppinud skulptor, installatsiooni- ja *performance*-kunstnik. Töötanud reklaamikunstnikuna ning Tallinna restaureerimisvalitsuses ja Vanalinna Elamuekspluatatsioonivalitsuses kiviraiduri ja plekksepana. Ojaveri teosed on uurimuslikud, konstateerivad, eluseikadesse süüvivad ning sagedasti isiklikud pöördumised minevikuainelise pärandi poole. Ühisnäitusi: "Elu 69. Minu erootika", Rakvere Näitusemaja (2011); "Korrespondenz", Schwerin, Saksamaa (1994); Baltimaade noorte kunstnike triennaal, Vilnius, Leedu (1988). Isikunäitusi: "Song", Tallinna Kunstihoone (2012); "Oja", Draakoni galerii, Tallinn (2009); "Jüri Ojaver", kaasaegse kunsti keskus, Vilnius, Leedu (1992). Tema teosed kuuluvad Eesti Kunstimuseumi, Tartu Kunstimuseumi ning Tallinna Kunstihoone kogudesse. Jüri Ojaver on pälvinud Eesti Kultuurkapitali aastapreemia (1995) ja Eesti Kunstnike Liidu noortekoonidise aastapreemia (1988).

Ats Parve

(sünd 1987) õppis aastatel 2008–2010 Tallinna Polütehnikumis ja aastatel 2010–2014 Eesti Kunstiakadeemias fotograafiat. Lisaks on ta olnud vahetusüliõpilasena Kreekas Ateena tehnoloogia- ja haridusinstituudis ning praktikal Berliinis Bethanieni kunstimajas. Parve asetab fotograafia keskmesse kaamera enese, jättes tagaplaanile pildikultuuri ning keskendudes kaamera seotusele inimese maailmatunnetuse ja psühholoogiaga. Teda huvitab fotograafia eelkõige kui ruum, mis püüab ühendada subjekti sise- ja välismaailma. Ühisnäitusi: Tallinna XVI graafikatriennaali noortenäitus", Rundumi prooviruum, Tallinn (2014); III Artishoki biennaal, EKKM, Tallinn (2012). Isikunäitusi: "Fixing the Silence", Draakoni galerii, Tallinn (2014); "com-mission/com-passion", Rundumi prooviruum, Tallinn (2014); "Camera Obscura I ja II", Vabaduse väljak, Tallinn (2010 ja 2011). Ats Parve on pälvinud Eesti Kunstiakadeemia noore kunstniku preemia (2014).

Bruno Peinado

(sünd 1970) on prantsuse kunstnik, kes huvitab pop-kultuurist ja selles kasutatavatest sõnumitest. Peinado proovib pakkuda oma skulptuuride, joonistuste ja installatsioonidega igapäeva ideedele ja kommunikatsiooni protsessidele teistsugust vaatepunkti. Töötab kunstniku ja õppejõuna. Ühisnäitusi: "Reaching 100 (Or the End of an Era)", Parker's Box, New York, USA (2010); kaasaegse kunsti biennaal, Lyon, Prantsusmaa (2007). Isikunäitusi: "One and Only #1, Parker's Box", New York, USA (2012); "Anti-Clock-Wise-Wise", Mario Mauroneri kaasaegse kunsti galerii, Viin, Austria (2010); "Perpetuum Mobile", Palais de Tokyo, Pariis, Prantsusmaa (2004). Tema töid on Lovenbrucki ja ADN galeriide ning Parker's Boxi ja Mitterrand+Sanzi kollektsioonides. Bruno Peinado on olnud Marcel Duchampi auhinna nominent.

Joint exhibitions: *Damage Assessment*, EKKM, Tallinn (2014); *Ruumi Lahusus*, ISFAG, Tallinn (2014); *Escape Landscape*, Tartu Art House (2013); *Palm Snacks*, Raja Gallery, Tallinn (2013); *cUMULATION/kUMULATIOON*, Kumu Art Museum, Tallinn (2012). Personal exhibitions: *Point of View*, Culture Club Kelm, Tallinn (2014). Art Nõukas has received an honourable mention by the jury at the Young Sculptor Award Exhibition (2014).

Jüri Ojaver

(born 1955) is a self-taught sculptor, installation and performance artist. He has worked as an advertisement artist, in the Tallinn Restoration Cabinet and as a stonemason and tinsmith at the Old Town Residential Exploitation Cabinet. Ojaver's works are exploratory, seeking constancy, delving into parts of life and often personal speeches toward historical heritage. Joint exhibitions: *Elu 69. Minu erootika*, Rakvere Exhibition House (2011); *Korrespondenz*, Schwerin, Germany (1994); Triennial of the young artists of the Baltic States, Vilnius, Lithuania (1988). Personal exhibitions: *Song*, Tallinn Art Hall (2012); *Oja*, Draakoni Gallery, Tallinn (2009); *Jüri Ojaver*, Contemporary Art Centre, Vilnius, Lithuania (1992). His works belong to the collections of Kumu Art Museum, Tartu Art Museum and Tallinn Art Hall. Jüri Ojaver has received the Estonian Culture Capital Annual Art Award (1995) and the Estonian Artist's Association Young Artist Annual Award (1988).

Ats Parve

(born 1987) studied photography at Tallinn Polytechnic School throughout 2008–2010 and at the Estonian Academy of Arts throughout 2008–2010. In addition, he has been an exchange student at the Technological Educational Institute of Athens in Greece and done a praxis at the Art House of Bethanien in Berlin. Parve regards the camera itself as the central part of photography, leaving the image culture to the background and focusing instead on the connection between the camera and the spatial awareness and psychology of man. He is interested in photography as the space that tries to link the inner and outer world of the subject. Joint exhibitions: Tallinn XVI Graphics Triennial Youth Exhibition, Rundum artist-run space, Tallinn (2014); III Artishoki Biennial, EKKM, Tallinn (2012). Personal exhibitions: *Fixing the Silence*, Draakoni Gallery, Tallinn (2014); *com-mission/com-passion*, Rundum artist-run space, Tallinn (2014); *Camera Obscura I ja II*, Freedom Square, Tallinn (2010 and 2011). Ats Parve has received the Estonian Academy of Arts Young Artist Award (2014).

Bruno Peinado

(born 1970) is a French artist who is interested in pop-culture and the messages used in it. Through his sculptures, drawings and installations, he tries to offer a different viewpoint toward every day ideas and communication processes. He is working as an artist and a lecturer. Joint exhibitions: *Reaching 100 (Or the End of an Era)*, Parker's Box, New York, USA (2010); Biennial of contemporary art, Lyon, France (2007). Personal exhibitions: *One and Only #1, Parker's Box*, New York, USA (2012); *Anti-Clock-Wise-Wise*, Mario Mauroner Contemporary Art Gallery, Vienna, Austria (2010); *Perpetuum*

Anastassia

Šarõmova (sünd 1990) õppis aastatel 2009–2014 Eesti Kunstiakadeemias graafilist disaini ning lisaks on ta olnud vahetusüliõpilane Peterburi riiklikus A. L. Stieglitzi kunsttööstuskoolis, Budapestis Moholy-Nagy kunsti- ja disainiülikoolis, samuti on ta olnud praktilal Lissabonis ning omandanud kogemusi reklaamiagentuurides. Praegu töötab vabakutselise kujundaja. Loomingus proovib Šarõmova luua silda reaalsuse ja seda kujutava pildi vahele. Loob visuaalseid interpretatsioone sõnamängudest ja marginaalsetest situatsioonidest, kasutades mitmesuguseid meediumeid. Ühisnäitusi: graafilise disaini biennaal "Golden Bee", Moskva, Venemaa (2014, 2012); graafilise disaini festival, Glasgow, Šotimaa (2014); "Show Us Your Type", OFFF, Barcelona, Hispaania (2014).

Timo Toots

(sünd 1982) õppis aastatel 2005–2009 Eesti Kunstiakadeemias fotograafiat, täiendades ennast 2008. aastal Islandi kunstiülikoolis vabade kunstide alal ning 2007. aastal Saksamaal Karlsruhe HfG-s meediakunsti alal. Tegeleb meediakunsti, avaliku ruumi sotsiaalsete projektide, *performance'i* ja helikunstiga. Üks suurimaid käsilolevaid projekte on Eesti Rahva Muuseumi püsiekspositsiooni interaktiivsete lahenduste loomine ning 2013. aastal asutatud projektiruumi MAAJAAM haldamine. Ühisnäitusi: "Survival kit 6", Riia, Läti (2014); "Gateways", House of Electronic Arts, Basel, Šveits (2012) ja Kumu kunstimuuseum, Tallinn (2011); „Köler Prize“, EKKM, Tallinn (2011). Isikunäitusi: "Cyberpolice", Le Liu Unique, Nantes, Prantsusmaa (2014); "Memopolis", Edith-Russ Haus, Oldenburg, Saksamaa (2012); "Memopol-1", Y-galerii, Tartu, ja Hobusepea galerii, Tallinn (2010). Tootsi teosed kuuluvad Eesti Kunstimuuseumi ning Karlsruhe kunsti- ja meediatehnoloogiakeskuse kogudesse. Timo Toots on pälvinud kultuurkapitali aastapremia (2012) ja Ars Electronica Kuldse Nica (2012).

Leonardo Ulian

(sünd 1974) on Itaalias sündinud Inglismaal elav kunstnik, kes õppis Londonis Sir John Cassi kunsti- ja disainiteaduskonnas, Itaalias graafilise kunsti keskuses C. S. G graafikat ja multimeediat ning Da Vinci tööstus- ja käsitöökoolis mikroelektroonikat. Ulian taaskasutab loominguks leidmaterjale, andes kunstiteose vormis neile uue sisu. Ühisnäitusi: "4 Tales From the Belly of The Whale", The flat, Milano, Itaalia (2014); "Medley", Chicago Urban Art Society, USA (2013); "Timewave Zero", Espacio Valverde, Madrid, Hispaania (2012). Isikunäitusi: "Tesla Remixed", The Flat, Milano, Itaalia (2014); "Sacredspace", Beers Contemporary galerii, London, Suurbritannia (2013); "Flames, Roses and Wires", Shift galerii, London, UK (2010). Leonardo Ulian on pälvinud Owen Rowley auhinna (2009) ja *Stamps of the XX century* auhinna (2000).

Mobile, Palais de Tokyo, Paris, France (2004). His works are in the collections of Lovenbruck and AND Galleries and Parker's Box and Mitterrand+Sanz. He has been nominated for the Marcel Duchamp Award.

Timo Toots

(born 1982) studied photography during the years 2005–2009 at the Estonian Academy of Arts, complementing the studies at an Icelandic art university in 2008 studying liberal arts and in Germany at Karlsruhe HfG in 2007 studying media art. He makes media art, social projects in public spaces, performance art and sound art. One of his biggest works in progress is creating interactive solutions for the Estonian National Museum permanent exhibition and the management of the project space MAAJAAM established in 2013. Joint exhibitions: *Survival kit 6*, Riga, Latvia (2014); *Gateways*, House of Electronic Arts, Basel, Switzerland (2012) and Kumu Art Museum, Tallinn (2011); *Köler Prize*, EKKM, Tallinn (2011). Personal exhibitions: *Cyberpolice*, Le Liu Unique, Nantes, France (2014); *Memopolis*, Edith-Russ Haus, Oldenburg, Germany (2012); *Memopol-1*, Y-Gallery, Tartu, and Hobusepea Gallery, Tallinn (2010). The work of Toots belongs to the collections of Art Museum of Estonia and Karlsruhe Centre of Art and Media Technology. Timo Toots has received the Estonian Culture Capital Annual Award (2012) and the Golden Nica of Ars Electronica (2012).

Anastassia Šarõmova

(born 1990) studied graphic design at the Estonian Academy of Arts during years 2009–2014 and was an exchange student at St. Petersburg State Art and Industry Academy A.L. Stieglitz and at Moholy-Nagy University of Art & Design in Budapest. She has also been a trainee in Lisbon and worked at advertising agencies. Currently she is working as a freelance designer. In her work, Šarõmova tries to build a bridge between reality and the image portraying it. She creates visual interpretations of word plays and marginal situations by using various mediums. Joint exhibitions: *Golden Bee* at the biennial of graphic design, Moscow, Russia (2014, 2012); Festival of Graphic Design, Glasgow, Scotland (2014); *Show Us Your Type*, OFFF, Barcelona, Spain (2014).

Leonardo Ulian

(born 1974) is an Italian born artist living in England, who studied at the Sir John Cass Faculty of Art, Architecture and Design in London, graphic design and multimedia at the Graphic Art School C.S.G. in Italy and microelectronics at the Da Vinci Institute. Ulian reuses scrap materials in his works, giving them a new purpose in the form of art. Joint exhibitions: *4 Tales from the Belly of The Whale*, The flat, Milano, Italy (2014); *Medley*, Chicago Urban Art Society, USA (2013); *Timewave Zero*, Espacio Valverde, Madrid, Spain (2012). Personal exhibitions: *Tesla Remixed*, The Flat, Milano, Italy (2014); *Sacredspace*, Beers Contemporary Gallery, London, UK (2013); *Flames, Roses and Wires*, Shift Gallery, London, UK (2010). Leonardo Ulian has received the Owen Rowley Award (2009) and the Stamps of the XX Century Award (2000).

EKSPONEERITUD TEOSTE NIMESTIK

- Helmi Arrak ja Eike Eplik. "Lick It Up. Be Your Own Pet". 2015. Segatehnika, mõõdud varieeruvad. Kunstnike loal
- Eglé Budvytytė. "Hüpe". 2009. Video, 5 min 50 s. Kunstniku loal
- Democracia. "Olla igavene ja püsida hetkes". 2011. Video, 18 min 42 s. Viis tikitud pusa, mõõdud varieeruvad. Kunstnike loal
- Minna Hint. "Kolm pilti elust ja ajast". 2006. Video, 32 min 23 s. Tartu Kunstimuseum
- Miguel B. Jaques, Anastassia Šarõmova. "Rolligeneraator". 2015. Segatehnika. Kunstnike loal
- Ada Karczmarczyk. "Blogi". 2009. Video, 24 min 49 s. Kunstniku loal
- Ada Karczmarczyk. "Ameerika tüdruk". 2010. Video, 33 min 29 s. Kunstniku loal
- Ada Karczmarczyk. "Armastatud pühakud". 2014. 8 graafilist lehte, akrüül, 41 × 51 cm. Kunstniku loal
- Mari-Leen Kiipli, Kulla Laas, Aap Tepper, Mari Volens, Kristina Õllek. "Mikro #2" 2015. Ruumiinstallatsioon, mõõdud varieeruvad. Kunstnike loal
- Kiwa. "Roosa". 1999. Video, 3 min 3 s. Tartu Kunstimuseum
- Kaarel Kurismaa. "Lainetega võidu". 2001. Video, 1 min 44 s. Tartu Kunstimuseum
- Mihkel Maripuu. "Monsters Under My Bed I". 2010. Õli lõuendil, 180 × 160 cm. Kunstniku loal
- Mihkel Maripuu. "Monsters Under My Bed II". Õli lõuendil, 2010. 180 × 160 cm. Erakogu
- Mihkel Maripuu. "Tuleb mingil ajal mingist kohast ja läheb mingis suunas" 2010. Alküst ja õli lõuendil, 100 × 120 cm. Kunstniku loal
- Johanna Mudist. "Järeldusk". 2015. Õli lõuendil, 140 × 190 cm. Kunstniku loal
- Art Nõukas. "Mimikri". 2015. PVC, digitaalfoto, 162 × 160 × 124 × 92 cm. Kunstniku loal
- Jüri Ojaver. "Lained". 2007. Videoinstallatsioon, 7 min 17 s. Tartu Kunstimuseum
- Ats Parve. "Projektsioon". 2013–... Digitaalfotod, mõõdud varieeruvad. Kunstniku loal. Eksponeeritud veebigeriis <http://www.tartmus.ee/atsparveprojection>
- Bruno Peinado. "Peakirjate. Lõputu suvi". 2007. Lakitud alumiiniumplaat, neonvalgusti, valgusregulaator, trafo, 150 × 150 × 7 cm. 8/8. Galerii Loevenbruck (Pariis) loal
- Timo Toots. "Meediamull". 2008. Interaktiivne installatsioon, mõõdud varieeruvad. Kunstniku loal
- Leonardo Ulian. "Tehnoloogiline mandala 30 – sisemine kamber". 2015. Elektroonilised komponendid, vasktraat, paber, puitraam. Kunstniku loal

LIST OF EXHIBITED WORKS

- Helmi Arrak, Eike Eplik. *Lick It Up. Be Your Own Pet*. 2015. Mixed media, dimensions vary. Courtesy of the artists
- Eglé Budvytytė. *Leap*. 2009. Video, 5 min 50 s. Courtesy of the artist
- Democracia. *To Be and to Last*. 2011. Video, 18 min 42 s. Five embroidered hoodies, dimensions vary. Courtesy of the artists
- Minna Hint. *Three Images of Life And Time*. 006. Video, 32 min 23 s. Tartu Art Museum
- Miguel B. Jaques, Anastassia Šarõmova. *Role-Generator* 2015. Mixed media. Courtesy of the artists
- Ada Karczmarczyk. *Blog*. 2009. Video, 24 min 49 s. Courtesy of the artist
- Ada Karczmarczyk. *American Girl*. 2010. Video, 33 min 29 s. Courtesy of the artist
- Ada Karczmarczyk. *The Beloved Gurus*. 2014. 8 graphic sheets, acrylic, 41 × 51 cm. Courtesy of the artist
- Mari-Leen Kiipli, Kulla Laas, Aap Tepper, Mari Volens, Kristina Õllek. *Micro #2* 2015. Room installation, dimensions vary. Courtesy of the artists
- Kiwa. *Pink*. 1999. Video, 3 min 3 s. Tartu Art Museum
- Kaarel Kurismaa. *Competing With the Waves*. 2001. Video, 1 min 44 s. Tartu Art Museum
- Mihkel Maripuu. *Monsters Under My Bed I*. 2010. Oil on canvas, 180 x 160 cm. Courtesy of the artist
- Mihkel Maripuu. *Monsters Under My Bed II*. 2010. Oil on canvas, 180 x 160 cm. Private collection
- Mihkel Maripuu. *Comes from some direction at some time and goes to some place*. 2010. Alkyd and oil on canvas, 100 x 120 cm. Courtesy of the artist
- Johanna Mudist. *Progeny*. 2015. Oil on canvas, 140 × 190 cm. Courtesy of the artist
- Art Nõukas. *Mimicry*. 2015. PVC, digital photo, 162 × 160 × 124 × 92 cm. Courtesy of the artist
- Jüri Ojaver. *Waves*. 2007. Video installation, 7 min 17 s. Tartu Art Museum
- Ats Parve. *Projection*. 2013–... Digital photos, dimensions vary. Courtesy of the artist Exhibited at web-gallery <http://www.tartmus.ee/atsparveprojection>
- Bruno Peinado. *Sans Titre, The Endless Summer*. 2007. Aluminium composite panel, lacquer paint, digitally controlled cut, neon light, dimmer, transformer, 150 × 150 × 7 cm. 8/8. Courtesy of Gallery Loevenbruck (Paris)
- Timo Toots. *The Media Bubble*. 2008. Interactive installation, dimensions vary. Courtesy of the artist
- Leonardo Ulian. *Technological Mandala 30 – Inner Chamber*. 2015. Electronic components, copper wire, paper, wood frame. Courtesy of the artist

